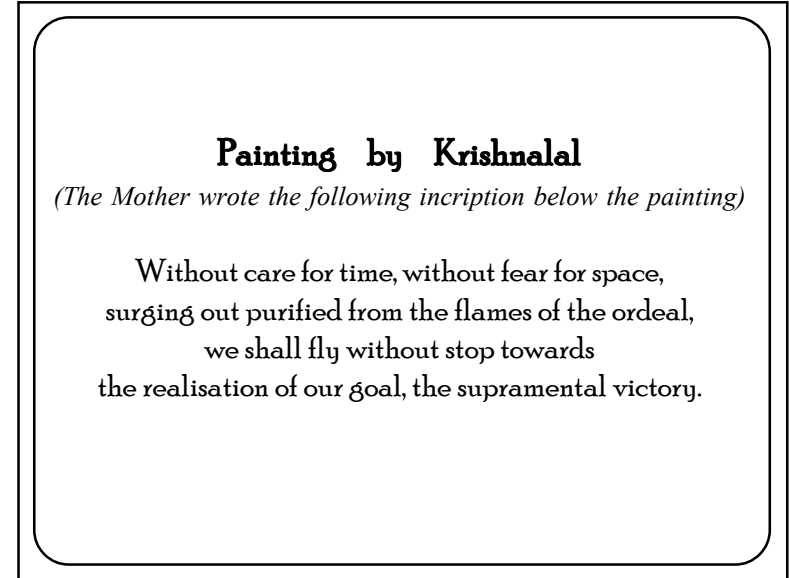

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ	ಪರಿವಿಡಿ
<p>ಸಂಪಾದಕರು, ಧಾರವಾಡ ಡಾ ಕೆ.ಎಸ್. ಅಮೂರ, ಎಂ.ಎಸ್ಸಿ, ಪಿಎಚ್‌ಡಿ, ಶಿವಗಿರಿ, ಧಾರವಾಡ - 580 007. ಫೋನ್ : 0836 - 2774044</p>	<p style="text-align: center;">“ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನೆಡೆಗೆ”</p> <p>ಅನು : ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಗಲಗಲಿ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು 3</p>
<p>ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿ, ಧಾರವಾಡ ಡಾ ಗುರುಲಿಂಗಕಾಪಸೆ ಡಾ ಪಾರ್ವತಿ ನಾರಾಯಣರಾವ್ ಡಾ ಸುಶೀಲಾ ಬಳುಂಡಗಿ</p>	<p>ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಹಾಗೂ ಚಿಂತನೆಗಳು 3</p>
<p>ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ ಗಣಕಯಂತ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (೦) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p>	<p>ಅನು : ಡಾ ಕೆ.ಎಸ್. ಅಮೂರ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನೆಡೆಗೆ (ಒಂದು ಅಂಕದ ನಾಟಕ) 4 ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಸೌಂದರ್ಯ (ಕವಿತೆ) 22</p>
<p>ಆಫ್‌ಸೆಟ್ ಮುದ್ರಣ : ಶೇಷ ಸಾಯಿ ಇ ಫಾರ್ಮ್ ಪ್ರೈವಿ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (೦) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p>	<p>ಅನು : ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಸಿಂಪಿ ಮದುವೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು 24</p>
<p>ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಶ್ರೀ ಅಜಿತ್ ಸಬ್ಬೀಸ್, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ, ಕರ್ನಾಟಕ, "ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ" ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p>	<p>ಅನು : ಡಿ: ಶಂಕರ ಜೋಶಿ ಗೀತಾ ಪ್ರಬಂಧಗಳು, ಅಧ್ಯಾಯ-20: ಸಮತೆ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನ 29</p>
<p>ಪ್ರಾಯೋಜಕರು : ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (೦) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು-560078. ಫೋನ್ : 080 - 2244 9882</p>	<p>ವಾರ್ತಾಪತ್ರ 45</p>

ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

(‘ಸಾವಿತ್ರಿ’) ಅಂಧವಾಗಿರುವ ನೋವಿನೊಳಗಿರುವ
ಮಾನವ ಕುಲಕೆ ನೆರವು ನೀಡಲೆಂದು
ಕಾಣಲಾಗದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶವನು
ತೆರೆದಿರಿಸಲೆಂದು
ದುಃಖ ತುಂಬಿರುವ ಹೃದಯದಲಿ
ದಿವ್ಯಾನಂದವನು ಸುರಿಸಲೆಂದು
ಭೂತಲ ಬಾನ್ಸಳ ನಡುವೆ ನಿನ್ನ ಜೀವನವನು
ಸೇತುವೆಯಾಗಿ ಮಾಡಲೆಂದು
ಹಣಗಾಡುತಿರುವ ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲೆ
ನೀ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದಿರುವೆ.

*

ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಹಾಗೂ ಚಿಂತನೆಗಳು

(1/82) ಹಗಲು, ರಾತ್ರಿ ಹಲವಾರು ಸಲ ನಾನು, ನನಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಡಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಹೃದಯ ದೇಹದ ಕೇವಲ ಒಂದು ಅಂಗವಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆ ಭಾವನೆಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ಅವೈಯಕ್ತಿಕ, ಸನಾತನ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಈ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮವೇ ನಾನಾಗಿ ಇಡೀ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತು-ವಿಷಯದ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಭಾವನೆ ನನಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಭವ್ಯವಾದ, ಅನಂತಪಟ್ಟು ಉದ್ದವಾದ ತೋಳುಗಳನ್ನು ನಾನು ಚಾಚಿಕೊಂಡು ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಕೋಮಲತೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ಸತ್ತೆಗಳನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ನನಗೆ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ನನ್ನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಆ ಎಲ್ಲ ಸತ್ತೆಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಂತೆ, ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿರುವಂತೆ ಹಾಗೂ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಒಳದೂರಿಸಿರುವಂತೆ ಕೂಡ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಓ ದೈವೀ ಪ್ರಭುವೆ, ಶಬ್ದಗಳು ಬಡವಾದವುಗಳು ಹಾಗೂ ಅಂದವಿಲ್ಲದವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಲಿಪಿಗಳೆಲ್ಲ ಬಾಲಿಶವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ನಿನಗಾಗಿ

ನನ್ನ ಅಭೀಷ್ಟೆ ನಿರಂತರವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ನಿಜ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ನೀನು ಮಾತ್ರ, ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಅಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಾಧನವಾದ ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವೆ.

ನಿನ್ನ ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶದ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸತ್ತೆಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಜೀವಿಸಲಿ!

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನೆಡೆಗೆ

(12/454-72) ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲಾದ ಒಂದಂಕದ ನಾಟಕ. ಅದನ್ನು ಯಾವುದೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಸ್ಥಳೀಯ ರೂಢಿಗಳು ಬಯಸಬಹುದಾದಂತೆ ವಿವರಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ, ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬಹುದು.)

ನಾಟಕದ ಪಾತ್ರಗಳು :

ಅವಳು

ಕವಿ

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವಳು

ವರ್ಣಚಿತ್ರಕಾರ

ಶಾಲಾ ಗೆಳತಿ

(ಪರದೆ ಮೇಲಕ್ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವಳು ಮತ್ತು ಶಾಲಾಗೆಳತಿ ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕುಳಿತಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.)

ಅವಳು : ಇಷ್ಟೊಂದು ದೀರ್ಘಕಾಲದ ನಂತರ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣಲು ಬಂದ ನೀನು ನಿಜವಾಗಿ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವಳು. ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಮರೆತೇಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ.

ಶಾಲಾಗೆಳತಿ : ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ವಿಳಾಸ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಬೇಕೆಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೀನು ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವೆ. ಎಂತಹ ಆಶ್ಚರ್ಯ! ನೀನು ಮದುವೆಯಾಗಿರುವೆ... ಎಷ್ಟೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ, ನನಗೆ ನಂಬಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಅವಳು : ನನಗೂ ಸಹ ನಂಬುವುದು ಕಠಿಣವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಶಾಲಾ ಗೆಳತಿ : ನನಗರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಮದುವೆ ಬಗ್ಗೆ ನೀನು ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ನನಗಾಗುತ್ತದೆ. "ಮದುವೆಯೆಂದರೆ ಕೊಂಡು ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಉತ್ಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡ ಸಹಕಾರಿ ಸಾಹಸ" ಎಂದು ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿ. ಮಾನವರಲ್ಲಿಯ ಪಶುತ್ವ, ಗಂಡಸಿನ ಕಾಡು ನಡತೆ ನಿನಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಜುಗುಪ್ಸೆ ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಮತ್ತು "ನಾವು ಸ್ವನ್ಯವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಪಶುಗಳಂತಾಗಬಾರದು" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿ.

ಅವಳು : ಹೌದು, ಪ್ರಚಲಿತ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು, ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಗೇಲಿ ಮಾಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾದ ಪ್ರೇಮದ ವಿರುದ್ಧ ನಾನು ಎಂದಿಗೂ, ಏನನ್ನೂ ಹೇಳದಿದ್ದೆ. ನೀನು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂತಹ ಪ್ರೇಮ ಆಳವಾದ ಗುಣಸಾದ್ಯಶ್ಯದಿಂದ, ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹಾಗೂ ಅಭಿಪ್ರೇಗಳಲ್ಲಿ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ ಬರುವಂತಹದು. ಎಲ್ಲ ಪಶುಸದೃಶ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾದ, ಜಗತ್ತುಗಳ ಮೂಲದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ಕನಸೇ ನನ್ನ ಮದುವೆಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅನುಭವ ಸಂತೋಷಕರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿಲ್ಲ. ನಾನು ಆಳವಾಗಿ, ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದಿಂದ ಮತ್ತು ಗಾಢವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಿದೆ, ಆದರೆ ನಾನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದನವನ್ನು ನನ್ನ ಪ್ರೇಮ ದೊರಕಿಸಿಲ್ಲ.

ಶಾಲಾ ಗೆಳತಿ : ನನ್ನ ಬಡಪಾಯಿ ಗೆಳತಿ!

ಅವಳು : ಓ, ನೀನು ನನಗೆ ಕನಿಕರ ತೋರಿಸಲೆಂದು ನಾನಿದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಕನಿಕರದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಜಗತ್ತು ಅದಿರುವ ಹಾಗೆ ಇರುವವರೆಗೆ ನನ್ನ ಕನಸು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಾಗಿ ಈಡೇರಲಾರದು. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವ ಬಹಳಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆಗೊಳಗಾಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಪತಿ ಮತ್ತು ನಾನು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಆದಾಗ್ಯೂ ನಾವು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಏಕಾಂಗಿತನದ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗದು. ಪರಸ್ಪರರಿಗೆ ಗೌರವ ತೋರಿಸುವುದು, ವಿನಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ, ಅದು ಜೀವನವನ್ನು ಕೇವಲ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದೇನೋ ಆಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಸಂತೋಷದಾಯಕವೇ?

ಶಾಲಾ ಗೆಳತಿ : ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಅದು ಸಂತೋಷಕರವಾಗಿರಬಹುದು.

ಅವಳು : ನಿಜ, ಆದರೆ ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅದಂತಹದೋ ಶೂನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಿರುವ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಇಡಿಯಾಗಿ,

ಎಲ್ಲ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದಿಂದ ಅದ್ಭುತವಾದ ಕಾರ್ಯವೊಂದಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಅದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರಿಯವಾದದ್ದು. ಅದಂದರೆ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಮಾನವತೆಗೆ ಸಾಂತ್ವನ ತಂದುಕೊಡುವುದು, ಮತ್ತು ಅದು ತನ್ನ ಕ್ಷಮತೆಗಳ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ನಿಜವಾದ ಗುರಿಗಳಿಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಕೊನೆಯ ಪರಿವರ್ತನೆಗಾಗಿ ಜಾಗೃತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ.

ಶಾಲಾ ಗೆಳತಿ : ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ, ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಏನೋ ಒಂದು ನಿನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದೇನೆಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅದು ರಹಸ್ಯವಾದದ್ದೇನೋ ಇರುವಂತೆ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ.

ಅವಳು : ಅದು ಸಹಜವಾದದ್ದೇ. ನಾನು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗೆ ವಿವರಣೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಲೆಂದು ಬಯಸುವಿಯಾ?

ಶಾಲಾ ಗೆಳತಿ : ಅದು ಅತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟ ವಿಚಾರ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷ ನನಗೆ ಬೇರಾವುದೂ ಕೊಡಲಾರದು. ನೀನು ಯಾವಾಗ ಬರುವಿ? ಇಂದೇ ಬರುವಿಯಾ?

ಅವಳು : ಹೌದು, ಅದನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ಅದ್ಭುತವಾದ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ಆಳವಾದ ಸಂತೋಷ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಸದ್ಯ ನಾನು ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಗಳಿವೆ, ನನ್ನ ಪತಿ ವಾಯುವಿಹಾರ ಮುಗಿಸಿ ತಿರುಗಿ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವನು. ಅವನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ನಾನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಬಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇನೆ.

(ಅವಳು ಶಾಲಾಗೆಳತಿಯನ್ನು ಪರದೆಯ ಹಿಂದಿರುವ ಬಾಗಿಲದವರೆಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಬರೆಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮೇಜಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲವು ಕಾಗದಗಳನ್ನು, ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಬರೆಯುವ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿರುವ ಹೂದಾನಿಯಲ್ಲಿ ಹೂಗಳನ್ನಿರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸುತ್ತ ನೋಡಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುತ್ತಾಳೆ, ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲ ಕೀಲಿಯನ್ನು ತೆರೆದ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ.)

ಅವಳು : ಅಹಾ, ಅವನು ಅಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. (ಕವಿ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಾಳೆ.) ನಿನ್ನ ವಾಯುವಿಹಾರ ಸುಖಕರವಾಗಿತ್ತೆ?

ಕವಿ : (ಅನ್ಯಮನಸ್ಕನಾಗಿ) ಹೌದು, ಧನ್ಯವಾದಗಳು. (ತನ್ನ ಹ್ಯಾಟನ್ನು ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಇಡುತ್ತಾನೆ) ನನ್ನ ಕವನ ಹೇಗೆ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡೆ. ನಾನು ವಾಯುವಿಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅದು ಹೊಳೆಯಿತು. ಗಾಳಿಯಿರುವ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಚಟುವಟಿಕೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ-ದಾಗುವುದೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ವಿಜಯದ ಹಾಡು ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹಿ ಹೊಂದಿದ ಮನುಷ್ಯ, ವಿಜಯ ಕುರಿತು ಇರುವ ಸ್ತೋತ್ರ ಇವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಕವನವನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆ ಉತ್ಸಾಹಿ ಹೊಂದಿದ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಮೂಲದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು, ತಾನು ಮಾಡಲು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷಮತೆಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಪಾರ್ಥಿವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಮರತ್ವವನ್ನು ಜಯಿಸುವತ್ತ ಸಂತೋಷಕರ ಏಕತೆಯ ವೈಭವದಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಅವನನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿಶ್ವಂಭರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿನಗೆ ಹಾಗೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಕುರೂಪ ಹಾಗೂ ಸೋಲು ಇವುಗಳಿಗೆ ಕಲೆ ಸಮರ್ಥನೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವುದು ನಿಂತು ಹೋಗಬೇಕು. ಕಾವ್ಯ, ವರ್ಣಚಿತ್ರಕಲೆ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತ ಇವು ಕೇವಲ ಸೌಂದರ್ಯ, ಜಯ ಮತ್ತು ಆನಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ದಿನ ಅದೆಷ್ಟು ಸಂತೋಷಕರವಾಗಿರಬಹುದು! ಇಂತಹ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವತ್ತ, ಮಿಥ್ಯೆ ವೇದನೆ ಕುರೂಪ ಮತ್ತು ಮೃತ್ಯು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇರದೆ ಹೋಗುವಂತಹ ಜಗತ್ತಿನ ಆಗಮನದತ್ತ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಎಷ್ಟು ದುಃಖ, ನೋವು, ತಳಮಳ ಮತ್ತು ಅಹಿತಕರ ಏಕಾಂಗಿತನ ಇವುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏನೇ ಆಗಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ, ಬಯಸಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಬಯಸದೆ ಇರಲಿ, ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಭಾರವಿರುತ್ತದೆ. (ಗಹನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿ ಕವಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.)

ಅವಳು : (ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕವಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ತೋಳಿನ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನಿರಿಸುತ್ತಾಳೆ). ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೋ. ಅದು ವಿಷಣ್ಣತೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡುತ್ತದೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ನಿನ್ನ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡಲೆಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತೆರಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. "ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗಿರುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಿರುವ ಅದ್ಭುತ ಬೋಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ನನ್ನ ಗೆಳತಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಗಾಢವಾದ ಸತ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೆಲವು ಪುಟಗಳನ್ನು ಬಹುಶಃ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕುಳಿತು ಓದುತ್ತೇವೆ. ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ

ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷಕರವಾದದ್ದು. ಅದು ಬಹಳಷ್ಟು ಜನ ಗಂಡಸರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಲೆಕೆಳಗು ಮಾಡಬಹುದು, ಹಾಗಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಹೆಂಗಸರು ಅವೆ-ಅಂಚೆಡಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವುದರ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೇನನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತರಲ್ಲ ಎಂಬದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಅವರದೇನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಬಹಳಷ್ಟು ಜನ ಹೆಂಗಸರು ಹುಡುಗಾಟಿಕೆ ಸ್ವಭಾವದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಹಾಗಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲ್ಮೈಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಈ ಹಗುರು ಸ್ವಭಾವ ಭಾರವಾದ ಹೃದಯವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಿದೆ, ನೆರವೇರಿಕೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳದ ಹೃದಯವನ್ನು ಪರದೆಯ ಹಿಂದೆ ಇರಿಸುತ್ತದೆ, ಬಡ ಜೀವಿಗಳು! ಅಂತಹ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಅನುಕಂಪದ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ.

ಕವಿ : ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅನುಕಂಪ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅವಶ್ಯವಾದ ರಕ್ಷಣೆ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ದುರ್ಬಲ ಹಡಗಿನಂತಿದ್ದು ಬಿರುಗಾಳಿಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವ ಬಂದರನ್ನು ಕಾಣದವರಂತಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ತಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುವ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರಕುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಅವಳು : ಅದು ಸತ್ಯವಾದದ್ದು. ಅಲ್ಲದೆ ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ ಬಲಿಷ್ಠವಾದವಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡುವ, ಅವಳ ಮೇಲೆ ವಾಲಿಕೊಂಡಿರುವ ಮತ್ತು ಸಂತ್ರಿಸುವ ಮಾಧುರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಅವರಿಸಿರುವ ಸರ್ವ-ಸಮರ್ಥ ಬಲದ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ, ಅದನ್ನೇ ಆಕೆ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಅರಸುತ್ತಾಳೆ, ಅದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಸುದೈವ ಅವಳದಾದರೆ ಅದು ಅವಳಿಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ನೀಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದಿರುತ್ತದೆ. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಜೀವನವು ಅವಳಿಗೆ ಸುಡುವ ಮತ್ತು ಕುಗ್ಗಿಸುವ ಮರಳುಗಾಡಿನಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಕವಿ : ನೀನು ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೀ, ಅವುಗಳನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡವರ ಹಾಗೆ ನೀನು ಮಾತನಾಡುತ್ತೀ. ಹೆಂಗಸರ ಶಿಕ್ಷಣ ಕುರಿತಾಗಿರುವ ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವೆ. ಸರಿ, ನನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅವಳು : ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದು, ನಾನು ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ. ಗುಡ್‌ಬಾಯ್. ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಲಿ. (ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕವೊಂದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ.)

ಕವಿ : (ಬರೆಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ತನ್ನ ಮೇಜಿನ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲವೂ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸನ್ನದ್ಧವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾನೆ). ಯಾವಾಗಲೂ ಅದೇ ಬಗೆಯ ಅಂತಃಕರಣ ಹಾಗೂ ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕ ಕಾಳಜಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಕಾಳಜಿ ಮತ್ತು ಮಾಧುರ್ಯ ತೋರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅವಳು ಎಂದಿಗೂ ವಿಫಲ-ಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅವಳತ್ತ ನೋಡಿದಾಗ ಪ್ರಕಾಶವೊಂದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅವಳ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ಮತ್ತು ದಯಾಪೂರ್ಣತೆಗಳು ಎಷ್ಟೊಂದು ಉಜ್ವಲವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತವೆಂದರೆ ಅವಳ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಜನರ ಮೇಲೆ ಅದು ಹರಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಅವರನ್ನು ಆಕೆ ಔದಾರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕ್ಷಿತಿಜಗಳತ್ತ ಸಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ, ಆಕೆಗಾಗಿ ಆಳವಾದ ಗೌರವದ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ.... ಆದರೆ ಅದೆಲ್ಲ ಪ್ರೇಮವಲ್ಲ. ಪ್ರೇಮ! ಅದೆಂತಹ ಕನಸು. ಅದೆಂದಾದರೂ ನನಸಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಬಹುದೇ? (ಸೋಗಸಾದ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಹಾಡಿದ ಇಂಪಾದ ಸಂಗೀತ ಕೇಳಿಬರುತ್ತದೆ. ಕವಿ ಪುಟದದ್ದು ನಿಂತು ತೆರೆದಿಟ್ಟ ಕಿಟಕಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.) ಎಂತಹ ಅದ್ಭುತ ಧ್ವನಿ! (ಆ ಸಂಗೀತ ಕ್ರಮೇಣ ಕ್ಷೀಣವಾಗಿ ಹೋಗುವವರೆಗೆ ಮೌನದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಮೇಜಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಬಾಗಿಲ ಮೇಲೆ ಯಾರೋ ಸದ್ದು ಮಾಡಿದ್ದು ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ.) ಹಲೋ, ಯಾರದು? (ಕವಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುತ್ತಾನೆ, ವರ್ಣಚಿತ್ರಕಾರ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ.)

ವರ್ಣಚಿತ್ರಕಾರ : ನಾನು ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತನಾಡುವುದಿತ್ತು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಳು. ನಿನ್ನ 'ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳ' ದಲ್ಲಿ ನೀನಿದ್ದೀ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು, ಹಾಗಾಗಿ ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ.

ಕವಿ : ಸರಿಯಾದ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಮಾಡಿದೆ. ಒಳಗೆ ನೀನು 'ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳ' ಎಂದು ಕರೆಯುವ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬಾ, ಮತ್ತು ಮಾತನಾಡು. ನನ್ನನ್ನು ಅನಿಶ್ಚಿತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಬೇಡ. ವರ್ಣಚಿತ್ರ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವುದಿತ್ತೇ?

ವರ್ಣಚಿತ್ರಕಾರ : ಇಲ್ಲ, ಚಿತ್ರ ಬಿಡಿಸುವ ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವೆ, ಈಗ ಸಂಗೀತ ಕುರಿತು ಹೇಳಲಿದ್ದೇನೆ. (ಕವಿ ಕುತೂಹಲ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ). ನಿನ್ನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಕೆಲವು ಜನ ಮಿತ್ರರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದೆ. ಆಗ ನಿಜವಾದ ಸಂಗೀತಜ್ಞ ಸಂಗೀತ ಕೇಳಿದೆ. ಆಕೆ ನಿಮ್ಮ ನೆರೆಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾಳೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿತು. (ಕವಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಮತ್ತು ಕುತೂಹಲವಿರುವ ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.) ನಿನಗೆ ಅವಳ ಪರಿಚಯವಿದೆಯೇ?

ಕವಿ : ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಅವಳು ಹಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವಳ ಕಂಠ ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆ, ಅವಳ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸತ್ತೆಯ ಎಲ್ಲ ಎಳೆಗಳು ಕಂಪಿಸುತ್ತವೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ನಾನದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಅದ್ಭುತವಾಗಿರುವಂತೆ ಕೇಳಿಬಂದಿತು. ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದಿಂದ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುತ್ತ ಬಂದಿರುವಂತೆ ಅದು ನನಗೆ ಪರಿಚಿತವಾದದ್ದೆನಿಸಿತು. ಕಳೆದ ಆರು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ಈ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ನನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷಕರ ಹಿಮ್ಮೇಳದಂತೆ ಇದ್ದುಕೊಂಡಿದೆ. ಇಂತಹ ಸುಂದರ ಧ್ವನಿ ಹೊಂದಿದವರನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಸಲ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ.

ವರ್ಣಚಿತ್ರಕಾರ : ಎಂತಹ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಕಾಕತಾಳೀಯತೆ! ನಿನ್ನ ಸಾಯಂಕಾಲ ನನ್ನನ್ನು ಈ ಯುವತಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಡಲಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಅವಳು ನಿಜವಾಗಿ ಬಹಳ ಮನೋಹರಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸಿದವು ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಿನ್ನ ಕಾವ್ಯ ಕುರಿತು ಪ್ರಶಂಸೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು. ಅವಳು ಅದನ್ನು ಉತ್ತಮದಿಂದ ಓದುತ್ತಾಳಂತೆ. ಆಕೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿದ್ದಾಳಂತೆ, ತನ್ನ ಉಪಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ತಾನೇ ದುಡಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದಂತೆ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅದು ಕಷ್ಟಕರವಾಗುತ್ತದಂತೆ ಎಂದೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದಳು. ಗಾನಗೋಷ್ಠಿಯೊಂದರ ಸದಸ್ಯಳಾಗುವ ಕನಸನ್ನು ಅವಳು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಂಘ-ಸಂಸ್ಥೆಗಳೊಡನೆ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ನಿನ್ನ ನೆನಪಾಯಿತು. ನೀನಷ್ಟು ಪರೋಪ-ಕಾರಿಯಾಗಿರುವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಮಾತನಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡೆ. ನೀನು ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಂಗೀತಕಾರರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು, ಸಂಗೀತರಚನಾಕಾರರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ.

ಕವಿ : ನೀನು ಸರಿಯಾದದ್ದನೇ ಮಾಡಿರುವೆ. ಆಕೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ನನಗೆ ಸಂತೋಷಕರವಾದ ವಿಷಯ. ಈ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಏನು ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೀರಿ.

ವರ್ಣಚಿತ್ರಕಾರ : ನೀನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ನಾನು ಕೂಡಲೆ ಹೋಗಿ ಅವಳನ್ನು ಕರೆತರಬಹುದು - ಅವಳ ವಾಸಸ್ಥಳ ಇಲ್ಲಿಂದ ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನಿಲ್ಲಿ ಕರೆತಂದರೆ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಪರಸ್ಪರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಕವಿ : ಅದು ತುಂಬ ಸರಿಯಾದದ್ದು. ನೀನು ಹೋಗಿ ಅವಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ನೀನು ಬರುವುದನ್ನು ಕಾದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ.

(ವರ್ಣಚಿತ್ರಕಾರ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.)

ಕವಿ : (ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಚಂಚಲನಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ.) ಎಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರ. ಎಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರ. ಆಕಸ್ಮಿಕ ಎಂಬುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಕಾರಣಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾರಣಗಳು ನಮ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಣದಾಚೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಗುಣಸಾದ್ಯಶ್ಯದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ - ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು? ಈ ಸಂಗೀತಗಾರ್ತಿ, ಅವಳ ಧ್ವನಿ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ನೋಡಲು ಸುಂದರವಾಗಿರಬಹುದೆ ಎಂಬ ಕುತೂಹಲ ನನ್ನಲ್ಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ಬಂದರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ, (ಬಾಗಿಲನ್ನು ಒಳಗೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಅದನ್ನು ವಿಶಾಲವಾಗಿ ತೆರೆದಿಡಲಾಗುತ್ತದೆ.) ಓ, ಅದೆಷ್ಟು ಸುಂದರಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ! (ಅತೀಂದ್ರಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಮಹಿಳೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ, ಅವಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ ವರ್ಣಚಿತ್ರಕಾರ ಬರುತ್ತಾನೆ.)

ವರ್ಣಚಿತ್ರಕಾರ : ಮಾನ್ಯಳೆ, ನೀನು ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿಯನ್ನು ನಿನಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡಲೆ?

ಕವಿ : ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಣಲು ಮತ್ತು ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಲಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ನಿನ್ನ ಸುಂದರ ಧ್ವನಿ ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವಳು : ಸನ್ಮಾನ್ಯರೆ, ನೀವು ದಯಾಳುವಾಗಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಶಿಷ್ಟಾಚಾರವನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಹೀಗೆ ಬಂದುದನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತೀರಲ್ಲವೆ? ಆದರೆ ನಾವು ಇಷ್ಟು ಹತ್ತಿರವಿರುವ ನೆರೆಹೊರೆಯವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನನ್ನನ್ನು ನಿಮಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿ ಕೊಡುವ ಮೊದಲೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ನೀವು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿ ಬಂದು ನಾನು ಹಾಡುವುದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೆ. ಮತ್ತು ಮೊದಲಿಗೆ ನೀವು ನನ್ನ ಹಾಡನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿದ್ದು ನನಗೆ ದುಃಖವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತ್ತು, ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ.

ಕವಿ : ನೀನೆಂತಹ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆ! ಕೇವಲ ನನ್ನ ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ನೀನು ನನಗೆ ಒದಗಿಸಿದ ಸೌಂದರ್ಯಾಭಿರುಚಿಯುಳ್ಳ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಬಯಸಿದ್ದೆ.

ವರ್ಣಚಿತ್ರಕಾರ : ನಾನೀಗ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಚಿತ್ರಕಲೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ದಲ್ಲಾಳಿಯೊಂದಿಗೆ ಭೇಟಿಯ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅಹಾ ಅವನೆಂತಹ ದುಷ್ಟ ಮನುಷ್ಯ! ಅಸಂಗತ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿತ್ರ ಬರೆಯಲು ನನಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅಂತಹದನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುವುದು ಪ್ರಚಲಿತ ವಿಷಯವಾಗಿರುವುದಂತೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕವಿ : ಹೌದು, ಅದನ್ನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ವಿರೋಧಿಸಬೇಕು. ಆಧುನಿಕ ಅಭಿರುಚಿಯ ಈ ಅವನತಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬಾರದು. ಮಾನವ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಕಾಲೀನರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಿಥ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ನುಸುಳಿಕೊಂಡಿದೆ.

ವರ್ಣಚಿತ್ರಕಾರ : ಸರಿ ಮಿತ್ರನೆ, ಹೊಸ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಉತ್ತೇಜಿತನಾಗಿ ಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಲು ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಗುಡ್‌ಬಾಯ್.

ಕವಿ ಮತ್ತು ಅತೀಂದ್ರಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಮಹಿಳೆ : ಗುಡ್‌ಬಾಯ್.

ಕವಿ : (ಸೋಫಾದತ್ತ ಕೈಮಾಡಿ) ಮಾನ್ಯಳೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಕುಳಿತುಕೋ.

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವಳು : (ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತ) ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕೆಲವು ಜನರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿ ಕೊಡಲು ಮತ್ತು ಅವರು ನನ್ನ ಸಂಗೀತ ಕೇಳಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತೀರಲ್ಲವೆ?

ಕವಿ : ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ. ನನ್ನ ಮಿತ್ರನೊಬ್ಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಂಗೀತ ನಿರ್ದೇಶಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಪ್ರತಿಭೆ ಇರುವುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲ ಅವಕಾಶಗಳು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ದೊರಕುತ್ತವೆ.

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವಳು : ಅದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯಕವಾಗುವುದು. ನಿಮಗೆ ಅನಂತ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಕವಿ : ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಬೇಡ. (ಅವಳ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.) ನೀನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಸಂತೋಷದ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗೆ ಅರಿವಿದ್ದರೆ... ನನ್ನ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಸಂಪದ್ಧರಿತ ಸಂಗೀತ ಎಂತಹ ಸಂತೋಷಕರ ಹಿಮ್ಮೇಳವನ್ನು ನನಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ನೀನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ... ಹಲವಾರು ಸಂತೋಷಕರ ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಒದಗಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಿನಗೆ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಹೌದು, ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರಬೇಕು.

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವಳು : ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಪಾರ ದಯೆ-ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವಿರಿ. (ಅವಳು ತನ್ನ ಸುತ್ತ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿ ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತ ಕವಿಯೆಡೆಗೆ ಹೊರಳುತ್ತಾಳೆ.) ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಅತಿಪರಿಚಿತವಾದದ್ದು ಆಗಿರುವಂತೆ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಇಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅಲ್ಲ, ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡ ಗಾಳಿ, ವಾತಾವರಣ. ನನ್ನ ದಿಟ್ಟ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದು ನನ್ನ ಮನೆಯೇ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯೂ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ನನಗೆ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಅದ್ಭುತ ಸಂಗತಿಗಳು ಸಂಭವಿಸಲಿವೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತಿದೆ.

ಕವಿ : ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಾನಾಗುವೆ.

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವಳು : (ಅಲ್ಪಕಾಲದ ಮೌನದ ನಂತರ) ನಾನು ನಿಮಗೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಆರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ಮೃತ್ಯುವಿನ ನಂತರ ಉಪಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಮಾರ್ಗ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಲು ಬಂದೆ. ಇಲ್ಲಿರಲು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಗಳಿದ್ದವು. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಅದರದೇ ಆದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಹಾಗೂ ಅನನುಕೂಲತೆಗಳಿದ್ದವು. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಆಯ್ದುಕೊಂಡ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆ ಇನ್ನಿತರ ಯಾವ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಇದನ್ನೇ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಚೋದನೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಂತರಬೋಧೆಯಿಂದ ಬಂದಿತು. ನಾನಿಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದ ಇರುವೆನೆಂಬ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗತಿಗಳು ಸಂಭವಿಸಲಿವೆಯೆಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಆ ಅಂತರಬೋಧೆಯೇ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿತು. ಇದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ, ಅಲ್ಲವೆ?

ಕವಿ : (ಯೋಚನಾ ಮಗ್ನನಾಗಿ) ವಿಚಿತ್ರ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. (ಬೇರೆಡೆ ಹೊರಳಿ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಇದು ನೆಂಟಸ್ತಿಕೆ ಸೂಚಕವೆ? ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು? (ಅತೀಂದ್ರಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವಳತ್ತ ಹೊರಳಿ) ಪ್ರತಿದಿನ ನಿನ್ನ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಥಿರತೆಯುಳ್ಳವನೂ, ತೃಪ್ತಿಯಿಂದಿದ್ದವನೂ ಆಗಿದ್ದೇನೆಂಬ ಭಾವನೆ ಬರತೊಡಗಿತು. ಅದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೆ? ನಿನ್ನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ತೀವ್ರ ಬಯಕೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು.

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು : ನೀವು ಒಬ್ಬ ಲೇಖಕರೆಂದು ಮಾತ್ರ ಮೊದಲು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭಾಪೂರ್ಣ ಲೇಖನಗಳು ನನಗೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟವಾದವು.

ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಂದಾದರೂ ಒಂದು ದಿನ ಭೇಟಿ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನನಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಹಾಗೂ ರಹಸ್ಯವಾದ ವಿಷಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅವು ರಹಸ್ಯವಾಗಿರುವುದೇಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳ ಕಾರಣಗಳು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಳ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ನೀವು ಈ ಕ್ಷಣದತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸಿರಿ. ನನಗೂ ಸ್ಥಿರತೆ ಹಾಗೂ ಸೌಖ್ಯವಿರುವ ಸಂವೇದನೆಯ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅದು ನನಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಟ್ಟದ ಬಲವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ಬಲದ ಹಾಗೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ... ಅಸಹಾಯಕ, ಅಸುರಕ್ಷಿತ ಹಾಗೂ ಅನಾಥಳಾದವಳಿಗೆ ಜೀವನ ಕಠಿಣವಾದದ್ದು, ಅವಳು ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಉಪಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ತನ್ನ ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಧಾರ ಒದಗಿಸಲು ಯಾರ ಪರಿಚಯವೂ ಅವಳಿಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನೀಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ತೊಂದರೆಗಳು ಕರಗಿ ಹೋಗುವವೆಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತಿದೆ.

ಕವಿ : ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಿರು. ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕಲಾವಿದೆಯಾದ ನಿನ್ನಂತಹ ಮಹಿಳೆಗೆ ಉಪಯುಕ್ತ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ಕರ್ತವ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷಕರ ವಿಷಯ.

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು : (ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೇರಣೆಯ ಚಲನೆಯಿಂದ ಕವಿಯ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು) ನಿಮಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಹೀಗೆಯೇ ಒಬ್ಬರ ಬಳಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಯಾವಾಗಲೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೇ ಇದ್ದೆವೆನೋ ಹಾಗೂ ಮಿತ್ರರಾಗಿದ್ದೆವೆನೋ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ನಾವು ಮಿತ್ರರಲ್ಲವೇ?

ಕವಿ : (ಗಂಭೀರವಾಗಿ) ಹೌದು, ನಮ್ಮ ಹೃದಯದ ಆಳಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಿತ್ರರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು : ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಆರಾಮದಿಂದಿರುವ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ನಾನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಅಸಭ್ಯತೆಗೆ ಕಿರೀಟ ಪ್ರಾಯವೆನಿಸುವಂತೆ ನಾನು ನಿಂದೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಒತ್ತಡಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಂದೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲು ಬಯಸುವ ಶತ್ರುಗಳು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಗೂಢಚರ್ಯೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವರೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಅಸೌಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಒದಗಿಸಲು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದು ಹಾಗಿರುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚಗಿರುವ ಹಾಗೂ ಬಲವತ್ತರವಾದ

ಏನೋ ಒಂದು ಜೀವಂತವಿರುವ ಮೇಲಂಗಿಯನ್ನು ಹೊದಿಸುತ್ತಿರುವ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ನಾನು ನಿದ್ರೆಗೆ ವಶಳಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಕವಿ : (ಅವಳತ್ತ ಕೋಮಲ ಭಾವದಿಂದ ನೋಡಿ) ಈ ಗಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಒರಗಿಕೋ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗುವಂತೆ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೋ. ಯಾವುದೂ ನಿನಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡದಿರಲಿ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರೂಢಿಗಳ ಹಾಗೂ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸದಿರು. ಅವು ಮೌಲ್ಯರಹಿತ ಬೇಡಿಗಳಂತಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನದೇ ದುಃಖಕ್ಕಾಗಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಂತಿದೆ.

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು : ನನಗೆ ನಿದ್ರೆಯ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ತಲೆನೋವು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡದೆ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ವೇದನೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ, ಹಾಗಾಗಿ ನನ್ನ ಮಿದುಳು ಬಹಳ ದಣಿದುಕೊಂಡಿದೆ.

ಕವಿ : (ಆತುರದಿಂದ) ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿದರೆ, ಸುಲಭವಾಗಿ ನಿನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ. (ಅವನು ಹಲವಾರು ಸಲ ಅವಳ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಒತ್ತುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಗಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಒರಗಿಕೊಂಡ ಅವಳು ಸಂತೋಷ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ.)

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು : (ಅರ್ಧ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ) ಇದೀಗ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ನೋವು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ... ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಕವಿ : (ಅವಳು ಹೆಚ್ಚು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಲೆಂದು ಗಾದಿ, ತಲೆದಿಂಬುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅವಳ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತನಗೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.) ಬಡ ಮಗು, ಎಷ್ಟು ಸುಂದರ, ಆದಾಗ್ಯೂ ಎಂತಹ ಏಕಾಕಿತನ.

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು : (ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ) ಓ, ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿದೆ!

ಕವಿ : (ಮೃದುವಾಗಿ) ಯಾವುದು ಸುಂದರವಾಗಿದೆ?

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು : (ಇನ್ನೂ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು) ಅಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೆಲ್ಲ ಆ ನೇರಳೆ ಬಣ್ಣದ ಪ್ರಕಾಶ, ಅದು ಜೀವಂತ, ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಕೆನ್ನೇರಳೆ ಬಣ್ಣದ ರತ್ನದ ಹಾಗಿದೆ. ಅದು ನನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಇದೆ, ನನಗೆ ಬಲ ನೀಡುತ್ತದೆ, ಅದೊಂದು ರಕ್ಷಣೆ, ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ರಕ್ಷಣೆ, ಹಾನಿಮಾಡಬಹುದಾದ ಯಾವುದೂ ಈಗ

ನನ್ನ ಬಳಿ ಬರಲಾರದು. (ಆನಂದಪರವಶಳಾಗಿ) ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ನೇರಳೆ ಬಣ್ಣದ ಪ್ರಕಾಶ ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿದೆ!

ಕವಿ : ನಿನಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ ದೊರಕಿರುವುದರಿಂದ, ಈಗ ಏನನ್ನೂ ನೋಡಲು ಬಯಸದೆ ಮಲಗಿಕೋ.

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು : ನಾನು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಓ, ಎಂತಹ ಶಾಂತಿ, ಎಂತಹ ವಿಶ್ರಾಂತಿ!

ಕವಿ : (ಅವಳತ್ತ ಕೋಮಲ ಭಾವದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ) ಹೌದು, ಮಗು ಮಲಗಿಕೋ. ಅದು ನೋವು ನಿವಾರಿಸುವ ನಿದ್ರೆ. ಜೀವನ ನಿನಗೆ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಿನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. (ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮೌನದ ನಂತರ) ನನ್ನನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ನಾನು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವಳ ಧ್ವನಿ ನನ್ನ ಇಡೀ ಸತ್ತೆಯನ್ನು ರೋಮಾಂಚನ-ಗೊಳಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ನನ್ನನ್ನು ನಿಶ್ಚಲತೆ ಹಾಗೂ ಗಾಢವಾದ ಆನಂದದಿಂದ ತುಂಬುತ್ತದೆ. ಈಗ ಆಕೆ ನನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ, ಅದು ಅವಳ ಮೊದಲ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣ ನಿದ್ರೆ. ಅವಳು ನನ್ನಲ್ಲಿಟ್ಟ ನಂಬಿಕೆ ನನಗೊಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊರಿಸುತ್ತದೆ, ಅದು ನನಗೆ ಮಧುರ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ನನ್ನ ಪತ್ನಿ! ಆಕೆ ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸಿನವಳು, ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ, ನಾನು ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಂದಿರುವ ಭಾವನೆ ಸ್ನೇಹಪೂರ್ಣ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಕೆ ಬಹಳ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಆಕೆಗೆ ಅದಷ್ಟೇ ತೃಪ್ತಿ ತಂದುಕೊಡಲಾರದು, ಆಕೆಯ ಪ್ರೇಮದ ಆಳಗಳು ಸ್ಪರ್ಶಪಡೆಯದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿವೆ. ಆದರೆ ಆಕೆಯ ಬಗೆಗೂ ನನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ನನ್ನ ಇಡೀ ಸತ್ತೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಆಕೆಗೆ ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿ? ಆದಾಗ್ಯೂ ನನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಿಥ್ಯಾಚಾರ ಕೇವಲ ದುಷ್ಟವಾದದ್ದು, ಅಲ್ಲದೆ ಅದು ಬಹಳಷ್ಟು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾದದ್ದು. ಅವಳಂತಹವನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಲಾಗದು. ಓ, ಜೀವನ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಎಷ್ಟು ಕ್ರೂರವಾಗಿರುತ್ತದೆ!

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು : (ಇನ್ನೂ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ, ಹೊರಳಾಡುತ್ತಾಳೆ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನಿರಿಸುತ್ತಾಳೆ.) ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ, (ಬಾಲಕಿಯ ತರಹದ ಚಲನೆಯನ್ನು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಅವನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಇಡುತ್ತಾಳೆ.)

ಕವಿ : ಮುದ್ದು ಮಗುವೆ, ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ, (ಆಳವಾದ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡು ಅವಳತ್ತ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ, ಅವಳು ದೀರ್ಘ ಉಸಿರು ಬಿಡುತ್ತ ಮೈಚಾಚಿ ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.)

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು : (ತನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಗಮನಿಸುತ್ತ) ನಾನು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದೆ. ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಎಂದೂ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕವಿ : ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು : (ಅವನತ್ತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ) ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸುತ್ತವರಿದ ಬೆಳಕು ನನ್ನನ್ನೂ ಕೂಡ ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಅದು ಪೋಷಣೆ ಹಾಗೂ ರಕ್ಷಣೆಗಳನ್ನು ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಸುಂದರ ಹಾಗೂ ನೆಮ್ಮದಿ-ಕೊಂಡುವಂತಹದು, ನಾನು ಈಗ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡ ನಂತರವೂ ಅದು ನನ್ನ ಸುತ್ತ ಇರುವ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಕವಿ : ಹೌದು, ಅದಿನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಇದೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಬಣ್ಣದ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದು ಇದು ಮೊದಲ ಸಲವೇ?

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು : ಕೆಲವೊಂದು ಜನರ ಸುತ್ತ ಇರುವ ಪ್ರಕಾಶಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ಬಣ್ಣದ ಮಂಜನ್ನು ಈ ಮೊದಲು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಇರುವಷ್ಟು ಸುಂದರ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ನನಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದೆ ಎನಿಸಿದಂತಹ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ನಾನೀವರೆಗೂ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಇತರರ ಸುತ್ತ ಕೊಳಕಾದ, ಅನಾರೋಗ್ಯಕರ ಮಬ್ಬುಕವಿದ ವಾತಾವರಣದ ಹಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇನು?

ಕವಿ : ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಉತ್ತರ ನೀಡಲು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೆಲವೇ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ, ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿನಗೆ ಅದು ಬೇಸರ ತರಿಸಿದರೆ ನನ್ನನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು. ನಮ್ಮನ್ನು ಹಲವಾರು ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಭೂಮಿ, ಗಾಳಿ, ಜಲ ಮತ್ತು ಅಗ್ನಿ ಇವುಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದು. ನಿನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ?

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು : ಹೌದು, ಅದು ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದದ್ದು.

ಕವಿ : ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರಂಧ್ರಗಳುಳ್ಳ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ನೀರು ಆವಿಯಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಸಾಂದ್ರತೆ ಇದ್ದ ಸ್ಥಿತಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಂದ್ರತೆ ಇದ್ದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಮೂಲಕ ಒಳನುಗ್ಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನೆಂದರೆ ಅದು ಕೊರತೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಯಾವುದು ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿರುವುದೋ ಅದು ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಸುತ್ತ ಒಂದು ಕೋಶವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ, ನಾವು ಈ ಕೋಶವನ್ನು ತೇಜೋಮಂಡಲ (aura) ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ.

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು : ಅದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟವಿದೆ.

ಕವಿ : ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಉಪಯುಕ್ತವಾದದ್ದು. ತೇಜೋಮಂಡಲವು ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಇರುವುದರ, ನಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳ, ಯೋಚನೆಗಳ ನಿಖರವಾದ ಪ್ರತಿಫಲನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯೋಚನೆಗಳು, ಭಾವನೆಗಳು ಸಾಮರಸ್ಯ-ದಿಂದಿದ್ದರೆ, ತೇಜೋಮಂಡಲವು ಕೂಡ ಅಚಲತೆಯದೂ, ಸಾಮರಸ್ಯದ್ದೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಭಾವನೆಗಳು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಗಾಗಿದ್ದರೆ, ಯೋಚನೆಗಳು ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳಗಾಗಿದ್ದರೆ, ತೇಜೋಮಂಡಲವು ಈ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಕ್ಷೋಭೆಯನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಅದು ಕೆಲವು ಜನರ ಸುತ್ತ ನೀನು ನೋಡಿರುವ ಮಂಜಿನ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು : ಹೌದು, ನನಗರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಈ ತೇಜೋಮಂಡಲಗಳು ಬಹಳಷ್ಟನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ.

ಕವಿ : ತೇಜೋಮಂಡಲಗಳನ್ನು ನೋಡಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ದುಷ್ಟ ಸಂಕಲ್ಪವಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ದೇವತಾ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಅವನ ತೇಜೋಮಂಡಲವು ಯೋಚನೆಗಳು ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳು ಅಂಧಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು : (ಆರಾಧನಾ ಭಾವದಿಂದ) ಅತ್ಯದ್ಭುತ! ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ಜ್ಞಾನದ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಎಂತಹವಾಗಬಲ್ಲವು! ಆದರೆ ಈ ಬಗೆಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೀವು ಎಲ್ಲಿ ಕಲಿತುಕೊಂಡಿರಿ? ಏಕೆಂದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಕವಿ : ಇಲ್ಲ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಈ ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮದಿರುವಂತಹ ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಅದು ತರುವ ಯಶಸ್ಸು ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ ತೃಪ್ತಿ ಇವು ಮಾತ್ರ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯಗಳಾಗಿವೆ.

ಆದಾಗ್ಯೂ ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹಾಗೂ ಗುರಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ, ಅತ್ಯಪ್ತಿಯಿಂದಿರುವ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ಮಾನವತೆ ವೇದನೆಗೊಳಗಾಗಿರುವುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಹೇಗುವ ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಆ ಜ್ಞಾನ ನಮಗೆ ತಲೆ-ತಲಾಂತರದಿಂದ ಹಸ್ತಾಂತರಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದಿದೆ, ಅದು ಸ್ವ-ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಧಾನದ ಆಧಾರವೆಂದು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರ ಗುರಿಯು ಮನುಷ್ಯ, ನಿಜವಾಗಿ, ತಾನೇನಾಗಿರುವನೋ. ಮತ್ತು ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲನೋ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವನಾಗುವಂತೆ ಅವನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು : ಈ ಬೋಧನೆ ಸುಂದರವಾಗಿರಲೇಬೇಕು. ನೀವು ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ, ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತ ಹೋಗುವಿರಿ, ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಿರಲ್ಲವೇ? ನಾವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಕಾಣುವೆವು, ಅಲ್ಲವೆ? ನಾವು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಇರದೇ ಹೋಗುವಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನೀವು ನನಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಆಗಿರುವಿರೆಂಬ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಮಗೇ ಸೇರಿದವಳಾಗಿದ್ದೇನೆಂಬ ಭಾವನೆ ಬಂದಿತು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸದಾಕಾಲ ನಿಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆ ನನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಿರುತ್ತದೆಂದು ನನಗನಿಸಿತು. ಎಷ್ಟೊಂದು ಭಯದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ, ಎಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಶತ್ರುಗಳ ಕಾಟಕ್ಕೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ನಾನು ಈಗ ಅಚಂಚಲಳೂ, ಸ್ಥಿರತೆಯುಳ್ಳವಳೂ, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಹೊಂದಿದವಳೂ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಏಕೆಂದರೆ, ನನಗೆ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲು ಬಯಸುವ ಎಲ್ಲರಿಗೆ "ನಾನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿಮಗೆ ಹೆದರಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ರಕ್ಷಣೆ ದೊರಕಿದೆ, ಆ ರಕ್ಷಣೆ ಎಂದಿಗೂ ವಿಫಲವಾಗದು" ಎಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ, ಅಲ್ಲವೆ?

ಕವಿ : ಹೌದು, ಹೌದು, ನೀನು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿರುವಿ.

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು : ಕೊನೆಗಾದರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಯಿತಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಿಮಗಾಗಿ ನಾನು ಅದೆಷ್ಟು ಕಾಲ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ! ಮತ್ತು ನೀವು, ನಿಮಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆಯೆ?

ಕವಿ : ಹೌದು, ಇದೀಗ ನೀನು ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನಗೆ ಸ್ಥಿರತೆಯಿರುವ ಅಚಂಚಲತೆಯಿಂದಿರುವ ಸಂತೋಷದ ಅನುಭವವಾಯಿತು. ಅಂತಹದನ್ನು ನಾನು

ಈವರೆಗೆ ಪಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ. (ಯೋಚನಾಮಗ್ನನಾಗಿ) ಹೌದು, ಇದೇ ನಿಜವಾದ ಪ್ರೇಮ, ಅದೊಂದು ಶಕ್ತಿ. ಅದು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಹೊಸ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಏಕತೆ... ಆದರೆ...

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು: ಆದರೆ ಏನು ? ನಾವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಂತೋಷ-ದಿಂದಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಯಾವುದು ತಡೆಯಬಲ್ಲದು?

ಕವಿ : (ಒಮ್ಮೆಲೆ ಮೇಲೆದ್ದು ನಿಂತು) ಓ, ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೆ? (ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವಳು (ಕವಿಯ ಪತ್ನಿ) ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವಳು ಆದಾಗಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಿಂದ ಪರದೆಯ ಹಿಂದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾಳೆ.) ಓ! (ಅವಳು ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತ, ಸ್ಥಿರತೆಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ.)

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು : (ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತಳಾಗಿ) ನೀವು ಮದುವೆಯಾಗಿರುವುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವಳು : (ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ) ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡಾಗಬೇಡ. (ಕವಿಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ) ನೀವೂ ಕೂಡ. ಹೌದು, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಾತುಕತೆಯ ಕೊನೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಈ ಮಾನ್ಯಳು ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ. ನಿಮಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲು ಬಯಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ. ನಾನಿದನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡುದಾದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಬಹುದೆಂದು ನಾನಿಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ನನಗೆ ಪ್ರಿಯಳಾದವಳೆ, ನೀನು ಕೂಡ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವಿಯೆಂಬುದು ನನಗೆ ಖಾತ್ರಿಯಾಯಿತು. ನಿನ್ನ ಸರಳತೆಯ, ನಿಯತಿನ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಮತ್ತು ನೀನು ಎರಡು ವಿರುದ್ಧ ಮಾರ್ಗಗಳ ಮಧ್ಯೆ ವಿಭಜನೆ ಹೊಂದಿದವಳಾಗಿ ನೋವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವೆ ಎಂದೂ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಏಕೆಗೆ ಪ್ರೇಮ ಮಾತ್ರ ನ್ಯಾಯವಾದ ಬಂಧನ ಎಂಬ ಬೋಧನೆಯ ಸತ್ಯ ನಮಗೆ ಮಾನ್ಯವಿದೆ. ಪ್ರೇಮದ ಅಭಾವವಿದ್ದಾಗ ಏಕೆ ಸಮರ್ಥನೀಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಪ್ರೇಮರಹಿತ ಏಕತೆಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಅಂತಹ ಏಕತೆಗಳಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಗೌರವ, ಪರಸ್ಪರರು ವಿನಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುವುದು ಆಧಾರ ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ಏಕತೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಪ್ರೇಮ ಬಂದಾಗ ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ನನ್ನ ಮಿತ್ರನೆ, ನಾವು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಒಪ್ಪಂದದ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗರಿವಿರಬಹುದು. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರಲ್ಲಾದರೂ ಪ್ರೇಮ ಜಾಗೃತವಾಗುವವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು

ನಾವು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವಚನಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದೆವು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ ಮತ್ತು ನೀನು ಈಗ ಮುಕ್ತನಾಗಿರುವೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಬಂದೆ. ನೀನಿನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದಿರು.

ಕವಿ : (ಕರುಣಾರ್ಥ ಹೃದಯದಿಂದ) ನೀನು, ನಿನಗೇನಾಗುವುದು? ನೀನು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧ ಹಾಗೂ ಪ್ರಶಾಂತತೆಯಿರುವ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವಿಯೆಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೆ ಏಕಾಂತತೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕಠಿಣವಾಗುತ್ತದೆ, ಬೇಸರ ತರಿಸುವ, ವಿಷಣ್ಣತೆಯಿರುವ ಹಲವಾರು ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಅವಳು : ಓ, ನಾನು ಏಕಾಕಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಯಾರಿಂದ ಸತ್ಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿದ್ದೆವೋ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅವರ ಜೊತೆಗೂಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಸನಾತನ ಜ್ಞಾನವಿದೆ. ಅವರು ಈ ವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿಗೆ ದೂರದಿಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ್ದರು. ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಅವರು ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. (ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಅವಳ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ) ಬಾ, ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡಾಗಬೇಡ. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮತಿಗಳಾದ ಹಾಗೂ ನಿಷ್ಕಪಟರಾದ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡುವ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವ ಪುರುಷನನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಂಡಿರುವೆ. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವ ನಮ್ಮ ರೀತಿ ಹಾಗೂ ನಡವಳಿಕೆ ನಿನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಬಹುದು, ಅವು ನಿನಗೆ ಹೊಸದಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗಾಗಿ ಇರುವ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀನು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ (ಕವಿಯತ್ತ ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿ) ಅವನು ನಿನಗೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. (ಅವಳು ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳ ಕೈಗಳನ್ನು ಕವಿಯ ಕೈಗಳಲ್ಲಿರಿಸುತ್ತಾಳೆ.) ಪ್ರೇಮದ ಅತೀರ್ವಾದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಅತೀರ್ವಾದ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಇರಲಾರದು, ಹಾಗಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಅತೀರ್ವಾದವನ್ನು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಅದು ನಿಮಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗುವುದೆಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ನೀವು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದರೆ ಉಪದೇಶದ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವೆನು, ಅದನ್ನು ನೀವು ಒಂದು ವಿನಂತಿ ಎಂದು ಕೂಡ ಭಾವಿಸಬಹುದು: ನಿಮ್ಮ ಏಕತೆಯನ್ನು ಪಶುಗಳಿಗಿರುವಂಥ ಹಸಿವೆಗಳ ಇಲ್ಲವೆ ಇಂದ್ರಿಯಜನ್ಯ ಆಸೆಗಳ ತೃಪ್ತಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದೆಂಬ ನೆಪವನ್ನು

ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಆಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಧನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಸತತ ಅಭೀಷ್ಟೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ದಾಟಿಕೊಂಡು ಮೇಲ್ಗಡೆಗೆ ಸಾಗುವಂತಾಗಲಿ, ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಗತಿಪರ ಪ್ರಯತ್ನವಿರುವಂತಾಗಲಿ. ನಿಮ್ಮ ಸಹಯೋಗ ಘನತೆವೆತ್ತದ್ದೂ ಹಾಗೂ ಉದಾರವಾದದ್ದೂ, ಆಗಲಿ, ಗುಣಲಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಘನತೆವೆತ್ತದ್ದಾಗಲಿ, ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಉದಾರವಾದದ್ದಾಗಲಿ, ಜಗತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿರಿ. ಸದಿಚ್ಛೆಯುಳ್ಳ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ಮಾನವ ಜೀವನದ ನಿಜವಾದ ಗುರಿ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡಿರಿ.

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು : (ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಕಲಕಿದವಳಾಗಿ) ನೀನು ನಮಗೆ ತೋರಿಸಿದ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವಂತೆ, ಮತ್ತು ನೀನು ತೋರಿಸಿದ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗುವಂತೆ ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡುವೆವು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನೀನು ನಿಶ್ಚಿತತೆಯಿಂದಿರಬಹುದು. ನಾನು ಈ ಮನೆಗೆ ಬಂದದ್ದು ಹಾಗೂ ನಂತರ ನಡೆದ ಘಟನಾವಳಿ ನಿನಗೆ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದಷ್ಟು ದುರ್ದೈವದ ವಿಷಯವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಂದಲೇ ಕೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಅವಳು : ಭಯಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ನನಗೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಪ್ರೇಮ ತೃಪ್ತಿಯೆಂದು- ಕೊಡುವುದೆಂದು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದೆ, ಅದು ಭಗವಂತನಿಗಾಗಿ ಇರುವ ಪ್ರೇಮ, ಎಂದಿಗೂ ವಿಫಲವಾಗದ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮ. ಬಹುಶಃ ಒಂದು ದಿನ ಆ ಪರಮೋಚ್ಚ ಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಅನುಕೂಲಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು, ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯವಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವೆ, ಆ ಸಿದ್ಧಿಯು ಭೌತಿಕ ಸತ್ತೆಯ ಪರಿವರ್ತನೆಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ದೈವೀ-ಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ, ಅದು ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾಮರಸ್ಯ, ಪ್ರಕಾಶ, ಶಾಂತಿ ಹಾಗೂ ಸೌಂದರ್ಯ ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

(ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೃದಯದಾಳದಲ್ಲಿ ಆರ್ಧ್ರಳಾಗಿ ಮೌನದಿಂದಿರುತ್ತಾಳೆ, ಅವಳು ಕೈಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅದುಮಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾಳೆ. ಕವಿ ಅವಳಿಗೆ ಗೌರವಪೂರ್ವಕ ಬಗ್ಗಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಅವಳ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹಣೆಯನ್ನು ಇರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಪರದೆ ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತದೆ.)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ.

ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಸೌಂದರ್ಯ

(28/706-07) ಈ ಯಾಂತ್ರಿಕ ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲೆಕಟ್ಟನ್ನು ಮೀರುತ್ತ ಎಲ್ಲವೂ ಆಗ ಬದಲಾಗುವುದು, ಬರುವುದು ಮಾಂತ್ರಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಕ್ರಮವೊಂದು

ಪ್ರಬಲತರ ಕುಲವೊಂದು ವಾಸಮಾಡುವುದು ಮರ್ತ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ
 ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಶಿಖರಗಳ ಮೇಲೆ, ದೇವ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ
 ಅತಿಮಾನವನು ಆಳಿಕೆ ನಡೆಸುವನು ಜೀವನದ ರಾಜನಾಗಿ
 ಭೂತಲವನು ಮಾಡುವನು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸಾಟಿಯಾದ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನಾಗಿ
 ದೇವನತ್ತ, ಸತ್ಯದತ್ತ ಮುನ್ನಡೆಸುವನು ಮಾನವನ ಅಜ್ಞಾನಿ ಹೃದಯವನು
 ಅವನ ಮರ್ತ್ಯತೆಯನು ಮೇಲಕೆತ್ತುವನು ದೈವತ್ವದೆಡೆಗೆ.
 ಸುತ್ತವರಿದ ಸೀಮೆಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೊಂದರ
 ಎತ್ತರವು ಸಾವಿನ ಹಸಿದ ಅಳವಿನಾಚೆ ದೂರ ಸರಿದಾಗ
 ಅಮರನ ಯೋಚನೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವವು ಜೀವನದ ಶಿಖರಗಳು
 ಬೆಳಕು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಅಂಧಕಾರದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ,
 ಉತ್ಪಾಂತಿ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದ ವಿಧಾನದಲಿ ಆಗ
 ಏಕೈಕ ಯೋಜನೆಯಲಿ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು ಎಲ್ಲವನು,
 ದೈವೀ ಸಾಮರಸ್ಯ ಭೂತಲದ ನಿಯಮವಾಗುವುದು
 ಸೌಂದರ್ಯ ಸಂತೋಷಗಳು ಭೂತಲವು ಜೀವಿಸುವ
 ರೀತಿಗೆ ಮರು ಎರಕ ನೀಡುವವು
 ದೇಹವೂ ಕೂಡ ಸ್ಮರಿಸುವುದು ದೇವನನು.
 ಪ್ರಕೃತಿ ಮರ್ತ್ಯತೆಯಿಂದ ಹಿಂದೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು
 ಭೂತಲದ ಕುರುಡು ಶಕ್ತಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವವು ದೇವನ ಜ್ವಾಲೆಗಳು,
 ಅಭೀಷ್ಟೆ ಪಡುವವನ ಯೋಚನೆಯಲಿ ಜ್ಞಾನ ತರುವುದು
 ದೇವನ, ದೈವೀ ಸತ್ಯದ ಉಚ್ಚ ಸಾಮೀಪ್ಯವನು.
 ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶಕಾಗಿ ಹಕ್ಕು ಸಾಧಿಸುವುದು ಅತಿಮಾನವನು ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲೆ
 ದೇವನ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ನವಿರೇಳಿಸುವುದು ಮೋಹಕೋಳಗಾದ ಹೃದಯವನು
 ಮೇಲಕೆತ್ತಿದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಶಿರದ ಮೇಲೆ ಇರಿಸುವುದು ದೈವೀ ಬೆಳಕಿನ ಕಿರೀಟವನು,
 ಅದರ ಅಲುಗಾಡದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ದೈವೀ ಬೆಳಕಿನ ಆಳಿಕೆಯನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವುದು
 ಭೂತಲದ ಸತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದು ಛಾವಣಿಯ ಹಾಕುವುದು
 ಅದರ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ರವಿಬೆಳಕನ್ನು ಸುರಿಸುವುದು. ಮನದ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ
 ವಿಫಲವಾಗದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೊಂದು ಮುನ್ನಡೆಸುವುದು ಯೋಚನೆಯನು,
 ವೀಕ್ಷಿಸುವ ಅಪಾರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಜೀವನ ಕ್ರಿಯೆಗಳನಾಳುವುದು,
 ಪಾರ್ಥಿವ ಹೃದಯಗಳಲಿ ಬೆಳಗಿಸುವುದು ಅಮರನ ಜ್ವಾಲೆಯನು
 ಅಚೇತನದ ಮನೆಯಲಿ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುವುದೊಂದು ಆತ್ಮ.

ಮನವು ದೇವದರ್ಶನದ ಪರ್ಣ ಶಾಲೆಯಾಗುವುದು
 ದೇಹ ಆಂತರ್ಬೋಧೆಯ ಉಪಕರಣವಾಗುವುದು
 ಪ್ರಾಣ ದೇವನ ಗೋಚರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ವಾಹಿನಿಯಾಗುವುದು.
 ಇನ್ನು ದೇಹ, ಪ್ರಾಣಗಳಿಂದ ಮರೆಯಾಗದೆ ಇರದ
 ಮನದ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಗುಪ್ತವಾಗಿರದ
 ಪೃಥ್ವಿಯೆಲ್ಲ ದೇವನ ಪಕಟಗೊಂಡ ಮನೆಯಾಗುವುದು
 ತಪ್ಪುಗೈಯದ ಕೈಯೊಂದು ಘಟನೆ ಕ್ರಿಯೆಗಳನು ರೂಪಿಸುವುದು
 ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮೂಲಕ ದೇವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ನೋಡುವವು
 ಪ್ರಕೃತಿಯ ಶಕ್ತಿಯನು ದೇವನ ಶಕ್ತಿ ಆಕ್ರಮಿಸುವುದು.
 ಈ ಜಗತ್ತು ದೇವನ ಗೋಚರಿಸುತಿಹ ತೋಟದ ಮನೆಯಾಗುವುದು
 ದೇವ ನೆಲೆಸಿರುವ ಬಿಡಾರ, ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗುವುದು ಈ ಭೂತಲವು.
 ಮರ್ತ್ಯತೆಗೆ, ತಾನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ ಕ್ಷಣಿಕ ನಶ್ವರತೆಗೆ
 ಮಾನವ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡುವುದನು ಮರೆಯುವನು.

-ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಮದುವೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು

(14/312) ನಿಮ್ಮ ಭೌತಿಕ ಜೀವನಗಳನ್ನು, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಅಭಿರುಚಿಗಳನ್ನು
 ಏಕತ್ರಗೊಳಿಸುವುದು, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು, ಯಶಸ್ಸುಗಳನ್ನು,
 ಸೋಲುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವಿಜಯಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಎದುರಿಸುವುದು - ಇದು ಮದುವೆಯ
 ಅಗತ್ಯದ ತಳಹದಿ, ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಈಗಾಗಲೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಅದಿಷ್ಟೇ ಸಾಕಾಗದು.

ನಿಮ್ಮ ಸಂವೇದನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿರುವುದು, ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಸೌಂದರ್ಯಾ-
 ಭಿರುಚಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷಪಡುವಿಕೆಗಳಿರುವುದು, ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ವಿಷಯಗಳಿಂದ
 ಸಮಾನಾಗಿ, ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೂಲಕ, ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ಚಾಲನೆಗೊಳ-
 ಗಾಗುವುದು - ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದು, ಆದರೆ ಅದೂ ಸಾಕಾಗದು.

ನಿಮ್ಮ ಆಳವಾದ ಭಾವನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿರುವುದು, ಪರಸ್ಪರದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ
 ಕೋಮಲ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು. ಅವು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬರುವ
 ಯಾವ ಹೊಡೆತಗಳಿಂದಲೂ ಬದಲಾಗದಂತಿರಬೇಕು, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ದಣಿವು, ಕಿರಿಕಿರಿ
 ಮತ್ತು ನಿರಾಶೆಗಳನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಿರಬೇಕು. ಯಾವಾಗಲೂ, ಎಲ್ಲ
 ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವುದು, ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವುದು,

ಒಟ್ಟಿಗಿರುವುದು, ಎಲ್ಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಾಂತತೆಯನ್ನು, ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು, - ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದದ್ದು, ಆದರೆ ಅದು ಸಾಕಾಗದು.

ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಒಂದಾಗಿರುವುದು, ನಿಮ್ಮ ಯೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮರಸ್ಯ-ವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು, ಮತ್ತು ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು, ನಿಮ್ಮ ಬೌದ್ಧಿಕ ಮಗ್ಗುವಾಗಿರುವಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವುದು, ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ವೇಳೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಂತ-ಗೊಳಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ವಲಯ ಒಂದೇ ರೂಪದ್ದಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು, ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಆವಶ್ಯಕವಾದದ್ದು, ಆದರೆ ಅದು ಸಾಕಾಗದು.

ಅದೆಲ್ಲದರಾಚೆಗೆ, ಆಳಗಳಲ್ಲಿ, ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಸತ್ತೆಯ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ. ಸತ್ತೆಯ ಪರಮೋಚ್ಚ ದೈವೀ ಸತ್ಯವಿದೆ, ಸನಾತನ ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶವಿದೆ, ಅದು ಜನ್ಮ, ದೇಶ, ಪರಿಸರ, ಶಿಕ್ಷಣ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿದೆ, ಆ 'ತತ್' ನಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮೂಲ, ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಪ್ರಭು, ತತ್ ನಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಶಾಶ್ವತ ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡುತ್ತದೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ, ಅದರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನೀವು ಏಕವಾಗಬೇಕು. ಅಭಿಪ್ರೇಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆರೋಹಣದಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿರುವುದು, ಒಂದೇ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಗತಿಯಿಂದ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುತ್ತ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಕಡೆತನಕ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಏಕತೆಯ ರಹಸ್ಯ.

ಮಾರ್ಚ್, 1933

*

(17/415) ಪ್ರಶ್ನೆ : Zನಿಗೆ ಅವನ ಮಗಳು ಮುಂಬೈಯಲ್ಲಿರುವ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾಳೆ. Zನಿಗೆ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸದೆ ಆ ಮಗಳು ಹಾಗೂ ಅವಳ ತಾಯಿ ಮದುವೆಯಾಗಲಿರುವ ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ 18,000/- ರೂ. ಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅವನು ಮುಂಬೈಯಲ್ಲಿ ವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಫ್ಲಾಟ್ ಒಂದರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವವನಿದ್ದಾನೆ. ಅದರಿಂದ ದುರಂತದಂಥ ತೊಂದರೆ ಏನಾದರೂ ಆಗುವದಿದ್ದರೆ ಅದು ತಪ್ಪುವಂತೆ ಮಾಡಿರೆಂದು Zನು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನ ಜೀವನ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಮುಕ್ತನಾಗಬೇಕು.

ಏಪ್ರಿಲ್, 1967

*

(16/278) ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮಧುರ ಮಾತೆಯವರೆ, ಮದುವೆಯ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಏನು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಅದಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ. - ಅದೊಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪದ್ಧತಿ, ಅದರಿಂದ ಮಾನವ ಸಂತತಿಯ ವರ್ಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

10, ಮಾರ್ಚ್ 1968

*

(16/134) ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮಧುರ ಮಾತೆಯವರೆ,

ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಆ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾರೆ. ನೀವು ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಗೇಕೆ ಯೋಚಿಸಿದಿರಿ? ಅದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ವಿಶೇಷ ಕಾರಣವಿದೆಯೇ? ಈಗ ನೀವು ನನ್ನಿಂದ ಇಷ್ಟೇಕೆ ದೂರವಿರುವಿರಿ ಎಂಬ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ನನಗೆ ಹೇಳುವಿರಾ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಗು,

ನೀನು ಹೇಳುವ ಕಾರ್ಯಗಳು ಯಾವು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಕಲಾತ್ಮಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿನಗೆ ಬೇರೆಡೆ ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲತೆಗಳಿವೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ನೀನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ತೊರೆದು ಹೋಗಬೇಕಾಗುವುದು.

ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರೆಂದು ನಾನು ಯಾರಿಗೂ ಉಪದೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅದು ಭಯಾನಕವಾದ ಬಂಧನ.

ನೀನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿರುವಿ ಎಂದು ನಾನು ಎಂದೂ ಯೋಚಿಸಿ-ರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ನೀನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಕ್ತನಾಗಿರುವೆ ಎಂದು ನಿನ್ನ ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ನೀನೇ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅಷ್ಟೆ.

ನೀನು ನನ್ನಿಂದ ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಿರುವೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ನನಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗಾದರೂ ನೀನು ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ತೋಳುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವೆ. ನೀನು ನನ್ನಿಂದ ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಿರುವೆನೆಂದು ನಿನಗೆ ಭಾವನೆ ಬಂದರೆ ಅದು ಸತ್ಯವಲ್ಲದ ಭಾವನೆ, ಅದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ನಿನ್ನ ಮಾತೆಯಿಂದ ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು.

28, ಜುಲೈ, 1937

*

(14/315) ನೀನು ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದಿದ್ದರೂ, ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದ್ದರೂ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗಾಗಿ ಮೀಸಲಿಡಲು ನಿನಗೆ ವೇಳೆಯ ಅಭಾವವಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುವೆ. ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವೇಳೆ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು, ಆದರೆ ಆಕೆ ಅಶಿಕ್ಷಿತೆ, ಸಂಸ್ಕಾರ-ಹೀನಳು, ಯಾವ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೂ ಬಾರದವಳು ಎಂದೂ ಕೂಡ ಹೇಳುವೆ. ಅವಳ ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರೆಂದು ನೀನು ನನಗೆ ಹೇಳಬಲ್ಲೆಯಾ? ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯವನ್ನು ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕಳೆದಿದ್ದಾಳೆ. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಲು, ಆ ನಿನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಲು ನೀನೇನು ಮಾಡಿದೆ? - ಏನನ್ನೂ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರವೂ ನಿನಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ದಿನವೊಂದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಂಟೆಯನ್ನು ಅವಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರೆ ಅದು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ನಿನಗೆ ಸುಖ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡುವ ಒಂದು ಯಂತ್ರದಂತೆ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಳು. ನಿನಗೆ ಅವಳನ್ನು ನಿನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅವಳ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲ ಒಣ ಡಂಭಾಚಾರ-ದೊಂದಿಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಅವಳು ಅಶಿಕ್ಷಿತಳಾಗಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಸ್ಕಾರಹಿತ-ಳಾಗಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ದೂಷಿಸುತ್ತಿರುವೆ.

ಅವಳಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಕೊರತೆಗಳಿಗಾಗಿ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನೇ ಜವಾಬ್ದಾರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವೆ.

*

(14/312) ಪ್ರಾಣಿಕ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಮಹಿಳೆಯರು ಪುರುಷರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಪುರುಷರಲ್ಲಿರುವ ದುರಹಂಕಾರದ ಆಡಂಬರ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆಯನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು ಮತ್ತು ಅದು ತಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬಲ್ಲರು.

ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ, ಮಹಿಳೆಯರು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರು ಭಾವನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮರಾದವರು ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತ-ರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

*

(14/312) ಯಾವುದೇ ಶಾಸನ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಲಾರದು. ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಅವರನ್ನು ಗುಲಾಮರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ವಿಷಯಗಳೆಂದರೆ :

1. ಪುರುಷನೆಡೆಗೆ ಹಾಗೂ ಅವನ ಬಲದಡೆಗೆ ಇರುವ ಆಕರ್ಷಣೆ.
2. ಕುಟುಂಬ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸುರಕ್ಷಿತತೆ ಇವುಗಳಿಗಾಗಿರುವ ಆಸೆ.
3. ತಾಯ್ತನಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಆಸಕ್ತಿ.

ಈ ಮೂರು ಗುಲಾಮಗಿರಿಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾದರೆ ಅವರು ನಿಜವಾಗಿ ಪುರುಷರಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಪುರುಷರಿಗೂ ಕೂಡ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಗುಲಾಮಗಿರಿಗಳಿವೆ.

1. ವಶವರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನೋಭಾವ, ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಮೆರೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ.
2. ಮಹಿಳೆಯರೊಡನೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ.
3. ಕುಟುಂಬ ಜೀವನ ಕೊಡುವ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಸುಖ-ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿ-ಕೊಂಡಿರುವುದು.

ಈ ಮೂರು ಗುಲಾಮಗಿರಿಗಳನ್ನು ಅವರು ತೊಡೆದುಹಾಕಲು ಶಕ್ತರಾದರೆ ಅವರು ನಿಜವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನರಾಗುವರು.

1 August 1951.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಅಧ್ಯಾಯ - 20 ಸಮತೆ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನ

ಗೀತೆಯ ಬೋಧನೆಯ ಮೊದಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯೋಗ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನ ಇವು ಆತ್ಮದ ಆರೋಹಣದಲ್ಲಿ ಎರಡು ರೆಕ್ಕೆಗಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಯೋಗದ ಅರ್ಥ ಪರಮೋಚ್ಚನಿಗೆ ಯಜ್ಞರೂಪದಲ್ಲಿ, ಆಸೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕೈಕೊಂಡ ದೈವೀ ಕರ್ಮಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳಿಗೆ, ಜನರಿಗೆ ಆತ್ಮದ ಸಮತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರ ಮೂಲಕ, ಏಕತೆ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಹಾಗಿರುವಾಗ ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ ಈ ಆಶಾರಹಿತತೆ, ಈ ಸಮತೆ, ಯಜ್ಞದ ಈ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರುವವೋ ಅದು ಜ್ಞಾನ. ಈ ಎರಡೂ ರೆಕ್ಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಹಾರಾಡಲು ನಿಜವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ, ಆದಾಗ್ಯೂ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತ, ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದರ ಜೊತೆಗೆ ದ್ರವ್ಯ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡುತ್ತ ಪೋಷಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಮನುಷ್ಯನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತಿರುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಕಣ್ಣುಗಳು ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತವೆ. ಕರ್ಮಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಶಾರಹಿತವಾದಂತೆ, ಸಮನುಸಿಸ್ತವಾದಂತೆ, ಅರ್ಪಣಾ ಮನೋಭಾವದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತಾದಂತೆ ಜ್ಞಾನ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆತ್ಮ, ಅದರ ಕರ್ಮಗಳ ಆಶಾರಹಿತತೆ ಹಾಗೂ ಯಜ್ಞಸ್ವರೂಪದ ಸಮತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞ ಯಾವುದೇ ಭೌತಿಕರೂಪದ ಯಜ್ಞಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದೆಂದು ಗೀತೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

“ಎಲ್ಲ ಪಾಪಿಗಳಿಗಿಂತ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾಪ ಕೈಕೊಳ್ಳುವವನಾಗಿದ್ದರೂ ನೀನು ಜ್ಞಾನದ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟತನದ ಎಲ್ಲ ಕುಟಿಲತೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗುವಿ. ... ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗಿ ಪವಿತ್ರವಾದದ್ದು ಬೇರೇನಿಲ್ಲ.” ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಆಸೆ ಮತ್ತು ಆಸೆಗೆ ಜನಿಸಿದ ಮೊದಲ ಶಿಶು ಪಾಪ ಇವುಗಳ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಕ್ತನಾದ ಮನುಷ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಯಜ್ಞರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸು, ಹೃದಯಗಳ ಮೂಲಕ ಅವನು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮ-ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. “ಗತ ಸಂಗಸ್ಯ ಮುಕ್ತಸ್ಯ ಜ್ಞಾನಾವಸ್ಥಿತ ಚೇತಸಃ.” ಅವನ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮ, ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಂಡ ತತ್ಕ್ಷಣ ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಬ್ರಹ್ಮನ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಲಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ‘ಪ್ರವಿಲೀಯತೆ.’ ತೋರಿಕೆಗೆ

ಕರ್ಮ ಕೈಕೊಳ್ಳುವವನ ಮೇಲೆ ಮುನ್ನಡೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೈವೀ ಪ್ರಭುವೇ ತನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಅದು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾನವ ಉಪರಣಕ್ಕೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕರ್ಮವೇ ಸ್ವತಃ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸತ್ತೆಯ ಸ್ವಭಾವದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಮೂಲತತ್ವವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮದ ಇಡೀ ಮೊತ್ತ, ಅದರ ಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು, ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯನ್ನು, ಕೊನೆಯನ್ನು ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಗೀತೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ: “ಸರ್ವಮ್ ಕರ್ಮಾಖಿಲಮ್ ಜ್ಞಾನೇ ಪರಿಸಮಾಪ್ಯತೆ.” “ಹೊತ್ತಿಸಲಾದ ಅಗ್ನಿ ಇಂಧನವನ್ನು ಬೂದಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಅಗ್ನಿ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಭಸ್ಮ ಮಾಡುತ್ತದೆ.” ಇದರರ್ಥ ಏನೆಂದು ಗೀತೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ? ಎಲ್ಲ ಸಂಶಯಗಳನ್ನು ಯಾರು ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ನಾಶಮಾಡಿರುವರೋ, ಮತ್ತು ಯೋಗಯುಕ್ತನಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರುವನೋ ಮತ್ತು ದಿವ್ಯಾತ್ಮನನ್ನು ವಶವರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವನೋ ಅಂತಹನು ಕರ್ಮಗಳ ಬಂಧನಕ್ಕೊಳಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ‘ಯೋಗ ಸನ್ಯಸ್ತ ಕರ್ಮಾಣಂ ಆತ್ಮವಂತಂ ನ ಕರ್ಮಾಣಿ ನಿಬದ್ಧಂತಿ.’ ಮತ್ತು ಯಾರ ಆತ್ಮ ಎಲ್ಲ ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳ ಆತ್ಮವಾಗಿರುತ್ತದೋ ಅಂತಹನು ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆತ್ಮವನ್ನು ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಹಾಕುವ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ‘ಕುರ್ವನ್ನಪಿ ನ ಲಿಪ್ಯತೆ.’ ಆದ್ದರಿಂದ ಗೀತೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕರ್ಮಯೋಗವು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಏಕೆಂದರೆ ಸನ್ಯಾಸವು ದೇಹಧಾರಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಕಠಿಣವಾದದ್ದು, ಅವರು ದೇಹದಲ್ಲಿರುವವರೆಗೆ ಕರ್ಮಮಾಡಲೇಬೇಕು, ಕರ್ಮ-ಯೋಗವು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದು ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಆತ್ಮವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನೆಡೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಅದರ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯಿಂದಾಗಿ, ನಾವೀಗಾಗಲೆ ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ಅದು ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ, ಭಗವಂತನ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯವಲ್ಲದ ಆದರೆ ಆಂತರಿಕವಾದ, ಭೌತಿಕವಾದ ಕರ್ಮ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಲ್ಲದ ಆದರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ‘ಬ್ರಹ್ಮಣಿ ಆಧಾಯ ಕರ್ಮಾಣಿ, ಮಯಿ ಸನ್ಯಸ್ಯ’. ಹೀಗೆ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿರಿಸಿ ಆಯಾಸ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಉಪಕರಣ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಕೈಕೊಳ್ಳುವವನ ವ್ಯಕ್ತಿವಿಶಿಷ್ಟತೆ ಅಳಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಅವನು ಕರ್ಮ ಕೈಕೊಂಡಾಗ್ಯೂ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಕರ್ಮಫಲಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನೂ ಕೂಡ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಭಗವಂತ ಕರ್ಮಗಳ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ; ಪರಮೋಚ್ಚನೇ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವವನು, ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಫಲ ಆಗುತ್ತಾನೆ.

ಗೀತೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಈ ಜ್ಞಾನ ಮನಸ್ಸಿನ ಬೌದ್ಧಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಬರುವಂತಹದಲ್ಲ, ಅದು ದೈವೀ ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪದ ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಸತ್ತೆಯ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ; ನಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾನದ “ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಿಕೊಂಡು ಆಸೀನವಾಗಿರುವ ಸೂರ್ಯನಂತಿರುವ ಆ ದೈವೀ ಸತ್ಯ”, ಈ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನೇ ಕುರಿತು ಋಗ್ವೇದ ‘ತತ್ ಸತ್ಯಮ್ ಸೂರ್ಯಮ್ ತಮಸಿ ಕ್ಷಿಯಂತಂ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ದ್ವಂದ್ವಗಳ ತೊಂದರೆಗೀಡಾದ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಮೇಲೆ ಆತ್ಮದ ಆಕಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗದ ಬ್ರಹ್ಮನಿದ್ದಾನೆ, ಆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳಿಂದ ಅವನು ಸ್ವರ್ಶಕ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಪಾಪದ ಇಲ್ಲವೆ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠಮನುಷ್ಯತೆಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳ ಸ್ವರ್ಶಕ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಯಶಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಸುಖಕ್ಕೆ ವಿಫಲತೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಉದಾಸೀನನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಎಲ್ಲರ ಪ್ರಭು, ವಿಭುವಾದ ಅವನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ, ಸ್ಥಿರನು, ಬಲಿಷ್ಠನಾದವನು, ಪರಿಶುದ್ಧನಾದವನು, ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಮನಾದವನು, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೂಲನಾದವನು, ನೇರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವವನಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಹಾಗೂ ಅದರ ಕರ್ಮಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದವನು, ತಾನು ಕಾರ್ಯ-ಮಾಡುವವನೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸದೆ ಇರುವವನು, ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಭ್ರಮೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅಜ್ಞಾನದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಇವುಗಳನ್ನು ನಾವು ನೋಡಲಾರೆವು, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ನಾವು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಗಾಗಿರುತ್ತೇವೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಇರುವ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಸನಾತನ ಸ್ವ-ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಡುತ್ತದೆ. ಬಿಟ್ಟುಬಿಡದೆ ಅರಸುತ್ತಿರುವವನಿಗೆ ಆ ಜ್ಞಾನ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಅದು ಬಹಳ ಕಾಲ ಅಡಗಿಕೊಂಡು ಹೊರಬಂದ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತದೆ, ಈ ನಿಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಎಲ್ಲ ದ್ವಂದ್ವಗಳಾಚೆ ಪರಮೋಚ್ಚವಾಗಿರುವ ಸ್ವ-ಸತ್ತೆ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಹೊಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ; “ಆದಿತ್ಯವತ್ ಪ್ರಕಾಶಯತಿ ತತ್ತರಮ್.” ದೀರ್ಘ ಹಾಗೂ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಪ್ರಯತ್ನದ ಮೂಲಕ, ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಪ್ರಜ್ಞಾ-ಸತ್ತೆಯನ್ನು ಅದರತ್ತ ನಿರ್ದೇಶಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ವಿವೇಚನಾಯುಕ್ತವಾದ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಡೀ ಉದ್ದೇಶವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದರ

ಮೂಲಕ, ಮತ್ತು ಅದಿರುವುದನ್ನು ಹಾಗೆ ಕೇವಲ ನಮ್ಮಲ್ಲಷ್ಟೇ ನೋಡದೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲೂ ನೋಡುತ್ತ ನಾವು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಯೋಚನೆ, ಒಂದು ಆತ್ಮವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ, ‘ತದ್ಬುದ್ಧಯಸ್ಥೋತ್ಮಾನಃ’, ಜ್ಞಾನದ ಜಲದಿಂದ¹ ನಿಮ್ಮ ಮನುಷ್ಯನ ಎಲ್ಲ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ತೊಳೆದು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗುತ್ತೇವೆ: ‘ಜ್ಞಾನ ನಿರ್ಧೂತ ಕಲ್ಮಷಾಃ.’

ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳೊಡನೆ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಮತೆಯಿಂದಿರುವುದರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಗೀತೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ, ನಂತರ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಸಮನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ‘ಸಮಮ್ ಬ್ರಹ್ಮ.’ “ಪಂಡಿತನಾದ ಹಾಗೂ ಸುಸಂಸ್ಕೃತನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು, ಆಕಳನ್ನು, ಆನೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಶೂದ್ರನನ್ನು” ಸಮನಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಏಕೈಕನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನಾವು ಆ ಏಕತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತ, ಬ್ರಹ್ಮನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳು ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು, ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಯಾವುದೇ ಭಯ, ಪಾಪ ಇಲ್ಲವೆ ಬಂಧನ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಲ್ಲೆವು. ನಂತರ ಪಾಪ ಹಾಗೂ ಕಲಂಕ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರವು, ಏಕೆಂದರೆ ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ, ಆಸೆಗಳಿಂದ, ಅದರ ಕರ್ಮಗಳು ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ನಾವು ಜಯ ಸಾಧಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ‘ತೈರ್ಜಿತಃ ಸರ್ಗಃ.’ ಪರಮೋಚ್ಚ ದೈವೀ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಇವು ಅಜ್ಞಾನದ ಅಸಮತೆಗಳಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿ-ಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಸಮನಾದ ಬ್ರಹ್ಮ ದೋಷರಹಿತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ‘ನಿದೋಷಂ ಹಿ ಸಮಮ್ ಬ್ರಹ್ಮ’, ಒಳ್ಳೆಯದು ಹಾಗೂ ದುಷ್ಟವಾದದ್ದು ಇವುಗಳಾಚೆಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ನಾವೂ ಕೂಡ ಒಳ್ಳೆಯದು ಹಾಗೂ ದುಷ್ಟವಾದದ್ದು ಇವುಗಳಾಚೆಗೆ ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಎಲ್ಲ ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ಸಮತೆಯುಳ್ಳ ಏಕೈಕ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಕಲಂಕರಹಿತರಾಗಿ ಆ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾರ್ಯ-ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ‘ಕ್ಷೀಣಕಲ್ಮಷಾಃ, ಸರ್ವಭೂತ ಹಿತೇರತಾಃ.’ ನಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾನದ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಹೃದಯಸ್ಥ ಪ್ರಭುವೇ ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಕಾರಣೀಭೂತ-ನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಆ ಕರ್ಮ ಅವನ ಮಾಯೆಯ ಮೂಲಕ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮದೇ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಅಹಂಮನುಷ್ಯತೆಯ ಮೂಲಕ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವ

¹ ದೈವೀ ಸತ್ಯದ ಪ್ರವಾಹಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಋಗ್ವೇದ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಪರಿಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಪ್ರವಾಹಗಳು, ದೈವೀ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡ ಪ್ರವಾಹಗಳು ಋತಸ್ವಧಾರಾಃ, ಆಪೋ ವಿಚೇತಸಃ, ಸ್ವರತ್ತೀರಾಪಃ. ಇಲ್ಲಿ ರೂಪಾಲಂಕಾರಗಳಾದ ಅವು ಅಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತರೂಪ ಸಂಕೀರ್ತಗಳಾಗಿವೆ.

ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳ ಜಟಿಲ ಜಾಲವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಜಟಿಲ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳ ಹಿಂದೊಡೆತ ನಮ್ಮ ಅಹಂಮನುಷ್ಯತೆಯ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ವೇದನೆ ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷ, ಸುದೈವ ಹಾಗೂ ದುರ್ದೈವಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸರಪಳಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತವೆ. ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ನಾವು ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆದಾಗ ದೈವೀಪ್ರಭು ಇನ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಪರಮೋಚ್ಚ ಆತ್ಮನೆಂದು ಪ್ರಕಟನಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಹಾಯ ಸಲ್ಲಿಸಲು ನಮ್ಮನ್ನು ದೋಷರಹಿತ ಉಪಕರಣಗಳಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ. 'ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರಮ್.' ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಮತೆ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ನಿಕಟ ಏಕತೆ ಈ ರೀತಿಯದಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ ಮನೋಭಾವದಲ್ಲಿ ಸಮತೆಯೆಂದು ಪ್ರತಿಫಲನಗೊಂಡ ಬುದ್ಧಿ, ಮೇಲ್ಗಡೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಉಚ್ಚಸ್ಥರದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವು ದೈವೀ ಸತ್ತೆಯ ಪ್ರಕಾಶ, ಮತ್ತು ಸಮತೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೂಲಸಾಮಗ್ರಿ.

ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿಯೇ ಪರಮೋಚ್ಚ ಸ್ವ-ಜ್ಞಾನ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಭಾರತೀಯ ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆ ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಕಾಶದ ಮೂಲಕ ನಾವು ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತೇವೆ, ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕವಲ್ಲ; ಅದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಇಲ್ಲವೆ ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ, ಇಲ್ಲವೆ ತತ್ವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ, ಇಲ್ಲವೆ ನೈತಿಕ ಅಥವಾ ಸೌಂದರ್ಯಾಭಿರುಚಿಯ ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಜ್ಞಾನವಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ನಾವು ಬೆಳೆಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಆ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಸಂಭೂತಿಯಲ್ಲಾಗುತ್ತದೆ, ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಲ್ಲ. ನಾವು ಪರಮೋಚ್ಚನಾದವನು, ದಿವ್ಯಾತ್ಮನೂ ಆದ ಭಗವಂತನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವೆಂದು ಆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳು ಯೌಗಿಕ ಜ್ಞಾನದ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತವೆ. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಾಗ ವಿಧಾನಗಳ ಹಾಗೂ ಗೋಚರ ವಿಷಯಗಳ ಪರದೆಯ ಹಿಂದೆ ಸಾಗಿ ಈ ವಿಷಯಗಳ ಹಿಂದೆ ಇರುವ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆ ಕೊಡುವ ಏಕೈಕ ದೈವೀ ನೈಜತೆಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಮ್ಮನ್ನೇ ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನಿಮ್ಮತರವಾದದ್ದನ್ನು ಉಚ್ಚತರವಾದದ್ದರಿಂದ ವಿಂಗಡಿಸಿ ನೋಡಲು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮತರವಾದದ್ದನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡಿ ಉಚ್ಚತರವಾದದ್ದರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಕುರಿತಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸಲು ಹೊರಳಿಸಿ ಸನಾತನವಾದದ್ದನ್ನು ಅರಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು

ಅದರಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೈತಿಕ ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಪಾಪ ಯಾವುದು, ಪುಣ್ಯ ಯಾವುದು ಎಂಬುದರ ಭೇದವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಾಗ ಪಾಪವನ್ನು ದೂರವಿರಿಸಿ ಪುಣ್ಯದ ಮೇಲ್ಗಡೆಗೆ ದೈವೀ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಶುದ್ಧ ಮುಗ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ಏರಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಸೌಂದರ್ಯಾಭಿರುಚಿಯ ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಭಗವಂತನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಶೋಧಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಜಗತ್ತಿನ ಬಗೆಗಿರುವ ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಭಗವಂತ ತಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಜೀವಿಗಳೊಡನೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿರುವ ಭಗವಂತನ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಇವೆಲ್ಲ ಸಹಾಯಕವಾದ ವಿಷಯಗಳು, ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆ ರಹಸ್ಯದ ಪ್ರತಿಫಲನಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮನಸ್ಸು ದೊರಕಿಸಬಲ್ಲದು, ಆದರೆ ಆ ರಹಸ್ಯ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ನಮಗೆ ಈ ಜ್ಞಾನ ಹೇಗೆ ದೊರಕುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಗೀತೆ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿದೆ: ಕೇವಲ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ, ಆದರೆ ದರ್ಶನ ಪಡೆದ, ಸಾರಭೂತ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ ದೀಕ್ಷೆಪಡೆಯುವುದರ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ದೊರಕಿಸಬೇಕು, ಆದರೆ ಯಥಾರ್ಥಜ್ಞಾನ ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ, "ಯೋಗದಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ಮನುಷ್ಯ ಕಾಲಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ", ಅದು ಅವನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ, ಅಂದರೆ ಆಶಾರಹಿತತೆಯಲ್ಲಿ, ಸಮತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಭಗವಂತನಿಗಾಗಿರುವ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಅವನು ಅದರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಪರಮೋಚ್ಚ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಜ್ಞಾನ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಕಠಿಣ ಶ್ರಮದಿಂದ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ತರ್ಕ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪಡೆದುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸ್ವ-ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ, ಅಂತರ್ಮೋಹಿಯ, ಸ್ವ-ಅನುಭವ ವೇದ್ಯವಾಗುವ, ಸ್ವ-ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ತೆರೆದು-ತೋರಿಸುವ ಈ ಇನ್ನೊಂದು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ದೊರಕಿಸಲು ನಾವು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಾಗೂ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದುಕೊಂಡಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. 'ಸಂಯತೇಂದ್ರಿಯಃ.' ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವು ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಭ್ರಮೆಗಳಿಗೆ ನಾವು ಅಧೀನರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಅದನ್ನು (ಆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು) ಪ್ರತಿಫಲಿಸುವ ಶುದ್ಧ ಕನ್ನಡಿಯಂತಾಗುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣ ಸತ್ತೆಯನ್ನು ಪರಮೋಚ್ಚ ನೈಜತೆಯ ಆ ಸತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಆ ನೈಜತೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. 'ತತ್ಪರಃ', ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅದು (ಆ ಸತ್ಯ) ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಸ್ವ-ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಯಾವ ಬೌದ್ಧಿಕ ಸಂಶಯಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳಪಡಿಸಲು ಅನುವು ಮಾಡಿ ಕೊಡದಂತಹ ಶ್ರದ್ಧೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರಬೇಕು. 'ಶ್ರದ್ಧಾವಾನ್ ಲಭತೆ ಜ್ಞಾನಮ್.' ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದ ಸಂಶಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಜ್ಞಾನಿ ಆತ್ಮ ಅಧೋಗತಿಗೀಡಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಶಯದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಇಹಲೋಕವೂ ಇಲ್ಲ, ಪರಮೋಚ್ಚ ಲೋಕವೂ ಇಲ್ಲ, ಸಂತೋಷವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದೆ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಮೇಲ್ಗಡೆಗಿರುವ ಜಗತ್ತಿಗಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದು ಎಂಬುದು ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಯಾವುದೊಂದು ಅಡಿಪಾಯವನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮತ್ತು ಧನಾತ್ಮಕ ಆಧಾರ ಪಡೆದ ಮನುಷ್ಯ ಪಾರ್ಥಿವ ಇಲ್ಲವೆ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಯಶಸ್ಸನ್ನು, ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಆನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯಬಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಸಂಶಯಗ್ರಸ್ತ ಮನಸ್ಸು ಶೂನ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ನಿಮ್ಮತರ (ಅಪರಾ) ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಮತ್ತು ಸಂದೇಹವಾದ ಇವುಗಳ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಉಪಯೋಗಗಳುಂಟು. ಉಚ್ಚತರವಾದ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಅವು ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಡೀ ರಹಸ್ಯ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ದೋಷಗಳನ್ನು ಸಮತೋಲನದಲ್ಲಿ ಇರಿಸುವುದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತೆರೆದು ತೋರಿಸಲಾದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸತತ ಪ್ರಗತಿಪರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬೌದ್ಧಿಕ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಮಿಥ್ಯೆಯ ಇಲ್ಲವೆ ಅಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಮಿಶ್ರಣವಿರುತ್ತದೆ, ಆಗ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಸಂದೇಹವಾದದ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿ ಅದನ್ನು (ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು) ತೊಡೆದು ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಉಚ್ಚತರ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಮಿಥ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾರದು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇಲ್ಲವೆ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇಂತಹದಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಸಲ್ಲಿಸುವುದನ್ನು ಕೇವಲ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ತೊಡೆದು ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟುಹಿಡಿದು ಉಳಿದುಕೊಂಡಾಗ ಅದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಕಳಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಅಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಎಂತಹದೇ ಇರಲಿ, ಅದನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡುದುರ ಬೇರುಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ತೊಡೆದು ಹಾಕುವುದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಳವಾಗಿ, ಉಚ್ಚತರವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಜೀವಿಸುತ್ತ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಹೆಚ್ಚು ಪೂರ್ಣವಾದ ಸಿದ್ಧಿಯತ್ತ ಮುಂದುವರಿಯುವುದರ ಮೂಲಕ ಆ ಅಪರಿ-ಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಸಂದೇಹವಾದದ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದರಿಂದಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಜವಾಗಿ ಅದು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಸಮರ್ಥನೀಯವಾದ ತರ್ಕಮಾಡಿ ಮನಸ್ಸು ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿ-

ಕೊಂಡಿರುವ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾದ ಸತ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಜೀವಿಸಬೇಕಾದ ಸತ್ಯ, ಹಾಗೂ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠತರ ನೈಜತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅದು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವ-ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ನಾವು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಜ್ಞಾನದ ಮಾಯಾಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಸಂಶಯಗಳು ಮತ್ತು ಆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದನ್ನು, ಅನುಸರಿಸುವುದನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯುವ ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟ ಹೃದಯ ಹಾಗೂ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಂದ ಅವು ಮೇಲೆದ್ದು ಬರದಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಗೋಚರ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವುದರ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಉಚ್ಚತರ ನೈಜತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲದಿದ್ದರೆ 'ಅಜ್ಞಾನ ಸಂಭೂತಮ್ ಹೃತ್ ಸಂಶಯಮ್' ಆ ಸ್ವ-ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೆರೆದು ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಅವುಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾನರೂಪೀ ಖಡ್ಗದಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಗೀತೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ: ಆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸತತ ಆಶ್ರಯಪಡೆಯುವುದರ ಮೂಲಕ ಅಂದರೆ ಪರಮೋಚ್ಚನಾದವನೊಡನೆ ಏಕತೆ ಪಡೆಯುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವುದು. ಪರಮೋಚ್ಚನಾದವನ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಂತಾಗುವುದು. 'ಯಸ್ಮಿನ್ ವಿಜ್ಞಾತೇ ಸರ್ವಮ್ ವಿಜ್ಞಾತಮ್.'

ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ದೊರಕಿಸುವ ಉಚ್ಚತರ ಜ್ಞಾನ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡವನು ಸತತ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದರಿಂದ ಪಡೆಯುವ ವಿಷಯಗಳ ದರ್ಶನವಾಗಿರುತ್ತದೆ, 'ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ ಬ್ರಹ್ಮಣಿ ಸ್ಥಿತಃ.' ಅದು ಬೇರೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ದೊರಕಿಸುವ ಬ್ರಹ್ಮನ ದರ್ಶನ ಇಲ್ಲವೆ ಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವ ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ನಾವು ಎಲ್ಲದರ ಮೇಲೆರಿ ಹೋಗುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದು ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವಭಾವದ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಮರುಕಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. "ಯಾವುದರ ಮೂಲಕ ನೀನು ಎಲ್ಲ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು, ಯಾವ ಅಪವಾದವೂ ಇಲ್ಲದೆ, ದಿವ್ಯಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ನಂತರ ನನ್ನಲ್ಲಿ ನೋಡುವಿಯೋ" ಅದೇ ಆ ಜ್ಞಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲೂ ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಗೀತೆ ಹೆಚ್ಚು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಇರಿಸುತ್ತದೆ. "ಸಮದರ್ಶನವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ದಿವ್ಯಾತ್ಮನನ್ನು ಎಲ್ಲ ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ದಿವ್ಯಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಯಾರು ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾರೋ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾರೋ

ಅವರನ್ನು ನಾನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಕಳೆದುಹೋಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನೊಡನೆ ಏಕತೆ ಪಡೆದ ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಯೋಗಿಯು ಹೇಗೆ ಬದುಕಿರಲಿ, ಯಾವುದೇ ಕರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಕರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಓ ಅರ್ಜುನ, ಯಾರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಮನಾಗಿ, ಅದು ಸಂತೋಷಕರವಾಗಿರಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ದುಃಖದಾಯಕವಾಗಿರಲಿ ತಾನೇ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತಾನೋ ಅಂತಹ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪರಮ ಯೋಗಿಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೇನೆ.” ಇದು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಚೀನ ವೇದಾಂತದ ಜ್ಞಾನ, ಅದನ್ನು ಗೀತೆ ಸತತ ನಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಂತರದ ಇತರ ಕೃತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅದರ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆಯೆಂದರೆ ಅದು ಸತತ ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ದೈವೀ ಜೀವನದ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ತತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು. ಯಾವಾಗಲೂ ಅದು ಈ ಏಕತೆಯ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಕರ್ಮಯೋಗ ಇವುಗಳ ಸಂಬಂಧದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತುಕೊಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಏಕತೆಯ ಜ್ಞಾನ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತ ಕರ್ಮದ ಆಧಾರವೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಜ್ಞಾನ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಮತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವುದರತ್ತ ಹೊರಳುತ್ತದೆ, ಸಮತೆ ಆ ಜ್ಞಾನದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಸಮತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿದಾಗ, ಅದರ ಆಧಾರವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೂಡ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅದು ವಿಧಿಸುವ ಸಮತೆ ಕೇವಲ ಆತ್ಮದ ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವ ನಿಶ್ಚಲಸ್ಥಿತಿ ಪಡೆಯುವುದರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಕರ್ಮಗಳ ಆಧಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮುಕ್ತಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಶಾಂತಿಯೇ ತಳಹದಿ, ಮುಕ್ತವಾದ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ದೈವೀಪ್ರಭುವಿನ ಭವ್ಯ, ಮುಕ್ತ, ಸಮವಾದ, ಜಗದ್ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕ್ರಿಯೆ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊರಸೂಸುತ್ತದೆ. ಇವೆರಡೂ ಒಂದಾದಾಗ ದೈವೀ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ದೈವೀ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ.

ಬೇರೆ ತಾತ್ವಿಕ, ನೈತಿಕ ಇಲ್ಲವೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ವಿಷಯಗಳು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆಯಾದರೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅದೆಷ್ಟು ಅತ್ಯಂತ ಗಾಢವಾದ ವಿಚಾರಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾಣಬೇಕು. ತಾಳ್ಮೆ, ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಆಧಾರಿತ ಔದಾಸೀನ್ಯ, ನಿವೃತ್ತಿ ಇವು ಮೂರು ಬಗೆಯ ಸಮತೆಯ ತಳಹದಿಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ, ಆದರೆ ಗೀತೆಯ ಜ್ಞಾನದ ಸತ್ಯ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ

ಸೇರಿಸುತ್ತದೆಯಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅನಂತಪಟ್ಟು ಗಾಢವಾದ, ಭವ್ಯವಾದ ವಿಸ್ತರಣೆಯಿರುವ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ. ಕಷ್ಟ ಸಹಿಷ್ಣುತೆ, ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವದೊಂದಿಗೆ ಮನುಷ್ಯ ನಡೆಸುವ ಘರ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾವದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಬಂಡೇಳುವಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದರ ಮೂಲಕ ಆತ್ಮ ಸ್ವ-ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಪಡೆಯುವುದು ಸ್ವೋಯಿಕ ಪದ್ಧತಿಯ ಜ್ಞಾನದ ಸಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ: ಅದು ಉದಾರವಾದ ಶಾಂತಿಯನ್ನು, ಗಂಭೀರ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಜೀವಿಸದೆ ಇರುವ ಸತ್ತೆಯೇ ಆಗಿರಲಿ, ಅದರ ದೈವೀ ಸತ್ತೆಯ ಶುದ್ಧ, ಸರಳ, ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮುಕ್ತಾತ್ಮದ ಪರಮೋಚ್ಚ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಅದು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರಿಂದಾಗಿ “ಮುಕ್ತಾತ್ಮ ಹೇಗಾದರೂ ಕರ್ಮಮಾಡಲಿ, ಜೀವಿಸಲಿ, ಅದು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿದ್ದು ಕರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಜೀವಿಸುತ್ತದೆ.” ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲದೆ ತನ್ನದೇ ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ವಶವರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅದನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಆತ್ಮದ ಸತ್ತೆಯ ಸ್ವಭಾವವೇ ಅದಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮತರ ಸ್ವಭಾವದೊಡನಿರುವ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನು, ಕಷ್ಟ-ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯನ್ನು ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಚಲನೆಯೆಂದು ಗೀತೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಸ್ವ-ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಬರಬಹುದಾದರೆ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೇವಲ ದೇವನೊಂದಿಗಿರುವ ಏಕತೆಯಿಂದ, ವ್ಯಕ್ತಿವಿಶಿಷ್ಟತೆ ಏಕೈಕನಾದ ದೈವೀ ಪುರುಷನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ-ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಕಲ್ಪ ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಹಾಗೂ ಅದರ ಕರ್ಮಗಳ ದೈವೀ ಪ್ರಭುವಿದ್ದಾನೆ, ಅವನು ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅದರ ಮೇಲೆಗಡೆಗೂ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನು ನಮ್ಮ ಉಚ್ಚತರ ಸತ್ತೆ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವಂಭರ ಸತ್ತೆಯೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ, ಅವನೊಂದಿಗೆ ಏಕವಾಗುವುದೆಂದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ದೈವೀಕರಣಗೊಳಿಸಿದ ಹಾಗೆ. ದೇವನೊಡನೆ ಏಕತೆ ಪಡೆಯುವುದರ ಮೂಲಕ ನಾವು ಪರಮೋಚ್ಚ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಹಾಗೂ ಪರಮೋಚ್ಚ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತೇವೆ. ಸ್ವ-ಪ್ರಭುತ್ವದಿಂದ ಋಷಿಯಾಗಿ, ರಾಜನಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಬಾಹ್ಯಸ್ಥಿತಿಗಳ ಮೇಲೂ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆಯುವುದು ಸ್ವೋಯಿಕರ ಆದರ್ಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸ್ವೋಯಿಕ್ ಋಷಿಯು ವೇದಾಂತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಸ್ವರಾಟ್, ಸಾಮ್ರಾಟ್ ಆಗಿರುವುದು ಮೇಲ್ಮೈಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದಿನ್ನೂ

ನಿಮ್ಮ ಸ್ವರದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಸ್ಪೋಯಿಕ್ ದೊರೆತನವನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಪರಿಸರದ ಮೇಲೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಕ್ತವಾದ ಯೋಗಿಯ ದೊರೆತನವು ದೈವೀ ಸ್ವಭಾವದ ಸನಾತನ ದೊರೆತನದ ಮೂಲಕ, ಅದರ ಸಂಕೋಲೆರಹಿತ ವಿಶ್ವಂಭರತೆಯೊಡನೆ ಏಕತೆಯಲ್ಲಿರುವುದರ ಮೂಲಕ, ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಆ ದೊರೆತನವು ಕಾರ್ಯ-ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಕರಣದ ಸ್ವಭಾವದ ಮೇಲಿರುವ ಅದರ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಒತ್ತಡಕ್ಕೊಳಗಾಗದೆ ನೆಲೆಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಯೋಗಿಯ ಆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಇರುವುದೇಕೆಂದರೆ ಅವನು ಎಲ್ಲ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳೊಡನೆ ಏಕಗೊಂಡ ಆತ್ಮವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ರೋಮನ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರತೀಕವೊಂದನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಸ್ಪೋಯಿಕ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಲಾದ (freed man) ಮನುಷ್ಯನದು. ಅವನಿನ್ನೂ ಒಮ್ಮೆ ತನ್ನನ್ನು ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಮೇಲೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಗಳಿಸಿದುದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿ ಅದನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮುಕ್ತ ಮನುಷ್ಯ (free man)ನದು, ಉಚ್ಚತರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದುದರ ಹಾಗೂ ದೈವತ್ವದಲ್ಲಿ ಸ್ವ-ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದರ ನಿಜವಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ. ಇಂತಹ ಮುಕ್ತ ಮನುಷ್ಯ ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಲಿ, ಏನೇ ಮಾಡಲಿ, ಅವನ ಮುಕ್ತಾತ್ಮ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆದ ಬಾಲಕನಂತೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಾನೆ. 'ಬಾಲವತ್', ಅವನು ಯಾವ ತಪ್ಪೂ ಮಾಡಲಾರ, ಇಲ್ಲವೆ ಪತನಗೊಳ್ಳಲಾರ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲವೂ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಿಂದ, ಎಲ್ಲ ದಿವ್ಯಾನಂದದಿಂದ, ಎಲ್ಲ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ದೈವೀ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆಳುವ 'ರಾಜ್ಯಮ್ ಸಮೃದ್ಧಮ್' ಮಧುರವಾದ ಸಂತೋಷಭರಿತ ಪ್ರಾಂತ. ಈ ಪ್ರಾಂತದ ಬಗ್ಗೆ ಗ್ರೀಕ್ ಚಿಂತಕನ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತ ಪದಗುಚ್ಛವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ "ಆ ರಾಜ್ಯವು ಮಗುವಿನದು" ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯ ಜ್ಞಾನವು ಲೌಕಿಕದ ನಿಜವಾದ ಸ್ವಭಾವ, ಬಾಹ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ನಶ್ವರತೆ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಹಾಗೂ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಇರುವ ಜಂಬ, ಆಂತರಿಕ ಸ್ಥಿರತೆ ಶಾಂತಿ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ ಇವುಗಳ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆ

ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಉಚ್ಚ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ತರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠತರವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂತೋಷವನ್ನಲ್ಲ. ಅದು ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಂಡ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಎತ್ತರದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಉಚ್ಚ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ತಾನು ಪಾರಾಗಿ ಬಂದ ಅಲ್ಲೋಲ ಕಲ್ಲೋಲವಾಗಿರುವ ಜಲರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಇನ್ನೂ ಎಸೆತ-ಕೊಳ್ಳಗಾದ ಜನರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಲುಕ್ರೇಶಿಯನ್ (Lucretian) ಋಷಿಯ ವಿವೇಕದಂತಿರುತ್ತದೆ. - ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೂರ ಸರಿದು ನಿಂತಂತಹದು ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಲ್ಲದ್ದು. ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಪ್ರಚೋದಿಸುವ ಉದಾಸೀನತೆಯನ್ನು ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಚಲನೆಯೆಂದು ಗೀತೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಕೊನೆಗೆ ತಲುಪುವ ಔದಾಸೀನ್ಯ - ಈ ಅಸಮರ್ಪಕ ಶಬ್ದ ಅನ್ವಯ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ - ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಅರ್ಥೈಸುವ ದೂರ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡವನ ಉತ್+ಆಸೀನವತ್ ಆದವನ ಸ್ಥಾನಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮೇಲೆ ಅಸೀನನಾಗಿರುವ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇರದೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಜೀವಿಗಳ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತ, ಆಧಾರ ಒದಗಿಸುತ್ತ, ಸಹಾಯ ನೀಡುತ್ತ, ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲೂ ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಸತತ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಸಮತೆಯ ತಳಹದಿ ಎಲ್ಲ ಸತ್ತೆಗಳೊಡನೆ ಏಕವಾಗಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಇದು ತತ್ವಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿರುವ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದರ ಆತ್ಮ ಶಾಂತಿಯದು, ಆದರೆ ಅದು ಪ್ರೇಮದ ಆತ್ಮವೂ ಕೂಡ ಆಗಿದೆ. ಅದು ಎಲ್ಲ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳನ್ನು, ಯಾವುದನ್ನೂ ಹೊರತುಪಡಿಸದೆ, ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತದೆ, ಆ ಆತ್ಮ ಎಲ್ಲ ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳ ದಿವ್ಯಾತ್ಮದೊಡನೆ ಏಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅವೆಲ್ಲವುಗಳೊಡನೆ ಪರಮೋಚ್ಚ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದನ್ನೂ ಹೊರತುಪಡಿಸದೆ, 'ಅಶೇಷೇಣ' ಕೇವಲ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಅಂದವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಸಂತೋಷ ನೀಡುವುದು ಇಂತಹದಕ್ಕಷ್ಟೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಎಷ್ಟೇ ದುಷ್ಟ ಪತಿತ, ಅಪರಾಧಿ ಮನೋಭಾವದ, ತೋರಿಬರುವುದರಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕರಣೀಯವಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ಆತ್ಮ-ನಿರ್ಭರಿತ ಸಹಾನುಭೂತಿಪರವಾದ ವಿಶ್ವಂಭರವಾದುದರಿಂದ ಹೊರಗಿರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷ ಇಲ್ಲವೆ ಕ್ರೋಧ, ಇಲ್ಲವೆ ಅನುದಾರತೆ, ಇವುಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲದೆ, ದೂರವಿರುವಿಕೆಗೆ, ಉಪೇಕ್ಷೆಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ಯಾವುದೇ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆಯ ಕ್ಷುದ್ರ ದುರಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕೀಡಾಗಿರುವ ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ದೈವೀ ಕರುಣೆಯಿರುತ್ತದೆ, ತೋರಿಕೆಯ ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾಶ ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ಧಾರೆಯೆರೆ-

ಯುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪ ನಿಜವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಾತ್ಮವುಳ್ಳವನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನ್ನಣೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರೇಮವಿರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಸಂತ, ಋಷಿ ಇವರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕಳ್ಳ, ವೇಶ್ಯ, ಜಾತಿಗಿಟ್ಟವ ಇವರೆಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು "ನಾನಿಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. "ಎಲ್ಲ ಸತ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವನು" ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳಿಗಿಂತ ವಿಶ್ವಂಭರ ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಧಿಕ ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ ಹಾಗೂ ಗಾಢತೆಗಳನ್ನೊದಗಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವ ತತ್ವಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ, ಇಲ್ಲವೆ ಧರ್ಮದಲ್ಲಾಗಲಿ ಉಚ್ಚರಿಸಲಾಗಿದೆ?

ನಿವೃತ್ತಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಮತೆಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಶರಣಾಗತವಾಗುವುದು, ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು, ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದಕ್ಕೆ ಶರಣಾಗುವುದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಂಶ ಇಡೀ ಸತ್ತೆಯು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಇಡಿಯಾಗಿ ಶರಣಾಗುವುದರ ವಿಶಾಲ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳುತ್ತದೆ. ಅದು ಕೇವಲ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ಸಮರ್ಪಣೆಯಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ, ಸ್ವ-ನಿವೇದನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ನೋಡುವುದು ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಭಗವಂತನ ಸೇವಕನಾಗುವುದು ಎಂಬ ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರ ಎಂದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕರ್ಮಗಳ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಉಪಕರಣರೂಪವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಕೊನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಹಾಗೂ ಕರ್ಮಗಳ ತ್ಯಾಗ ಎಂತಹದಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆ ಅವನ ಸತ್ತೆಯೊಂದಿಗೆ ಏಕವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅವೈಯಕ್ತಿಕರಣಗೊಂಡ ಸ್ವಭಾವ ಕೇವಲ ಉಪಕರಣ ರೂಪದ್ದಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯ ಇಲ್ಲವೆ ಕೆಟ್ಟ, ಹಿತಕರವಾದ ಇಲ್ಲವೆ ಅಹಿತಕರವಾದ, ಸುದೈವದ ಇಲ್ಲವೆ ದುದೈವದ ಎಲ್ಲ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು, ಕರ್ಮದ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದೆಂದು, ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ದುಃಖ ಹಾಗೂ ವೇದನೆಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಗಡೀಪಾರು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ; ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಮನಸ್ಸಿನ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಮತೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಸರ್ವಜ್ಞ ಮುನ್ನರಿವಿನ ಹಾಗೂ ಸರ್ವಸಮರ್ಥ ಪರಿಣಾಮಕಾರೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೊದಲೇ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತು ಜನರ ಅಹಂಮನ್ಯತೆ ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಬದಲಿಸಲಾಗದೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಂತರದ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ

ಕೊನೆಯ ಮನೋಭಾವ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ವಿಧಿಸಿದ ರೀತಿಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ: "ನನ್ನ ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪ ಹಾಗೂ ಪೂರ್ವದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೊದಲೇ ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. (ಅರ್ಜುನ, ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರವಾಗು - 'ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರಂ ಭವ ಸವ್ಯಸಾಚಿನ್'.) ಈ ಮನೋಭಾವ ಕೊನೆಗೆ ಭಗವಂತನ ಸಂಕಲ್ಪದೊಡನೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಕಲ್ಪ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಏಕವಾಗುವುದರತ್ತ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಈ ಜ್ಞಾನ ಬೆಳೆದಂತೆ ದೈವೀ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಗೆ ಉಪಕರಣವು ದೋಷರಹಿತ ಉತ್ತರವನ್ನು ಪ್ರತಿಪ್ಪಂದಿಸಬೇಕು. ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ, ಸಮಗ್ರವಾದ ಸ್ವ-ಶರಣಾಗತಿಯ ಸಮತೆ, ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶ ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನಗಳಿಗೆ ವಾಹಿನಿಯಾಗುವ ಮನೋಭಾವ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅದರ ಕಾರ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಲಯುತವಾಗಿ, ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಉಪಕರಣವಾಗುವಿಕೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ವಿಶ್ವಾತೀತ, ವಿಶ್ವಂಭರ ಹಾಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇವರೆಲ್ಲರ ಏಕತೆಯ ಪರಮೋಚ್ಚ ಸ್ಥಿತಿಸ್ಥಾಯಿತ್ವವಾಗುವುದು.

ನಮ್ಮ ಮೇಲಾಗುವ ಇತರರ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸಮತೆಯಿರುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಒಬ್ಬನೇ ದಿವ್ಯಾತ್ಮನಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಗ್ರಹಿಕೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇತರರು ಮಾಡುವ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯ ನಮ್ಮ ಆಂತರಿಕ ಏಕತೆ, ಪ್ರೇಮ, ಹಾಗೂ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಅವರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ನಿವೃತ್ತಿಭಾವದ ಸಹಿಷ್ಣುತೆ, ಹಾಗೂ ಶರಣಾಗುವಿಕೆ, ನಿಷ್ಕ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದು ಪ್ರತಿರೋಧ ತೋರಿಸದಿರುವಿಕೆ ಆ ಕ್ರಿಯೆಯ ಅವಶ್ಯ ಭಾಗವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು, ಏಕೆಂದರೆ ದೈವೀ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವಂಭರ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಸತತವಾಗಿ ವಿಧೇಯವಾಗಿರುವಿಕೆಯ ಅರ್ಥ ತಮ್ಮದೇ ಅಹಂಮನ್ಯತೆಯ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅರಸುವ ಸಂಕಲ್ಪ ಹೊಂದಿರುವ, ಜಗತ್ತನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳ ಆಘಾತದಲ್ಲಿ ಸಂಘರ್ಷವಿರುತ್ತದೆ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ವಿರೋಧಿಸಲು, ಯುದ್ಧಮಾಡಲು, ಜಯಿಸಲು ಆದೇಶ ನೀಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ದ್ವೇಷವಿಲ್ಲದೆ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಸೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲವೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಗೆತನವಿಲ್ಲದೆ ಹೋರಾಡಲು ಹೇಳಲಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಮುಕ್ತ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ದೈವೀ ಗುರಿಯತ್ತ ಸಾಗುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನಿರಿಸುತ್ತ ಅವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತ ಲೋಕಸಂಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಅವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡುವುದು ಒಂದು ನಿಯಮ, ಅದು ವಿಶ್ವಂಭರ ಸತ್ತೆಯಾದ ಭಗವಂತನೊಡನಿರುವ ಆತ್ಮದ ಏಕತೆಯಿಂದಾಗಿ ಮೇಲೆದ್ದು ಬರುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದೇ

ವಿಶ್ವಂಭರ ಕ್ರಿಯೆಯ ಇಡೀ ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿ. ಅದು ಎಲ್ಲ ಸತ್ತೆಗಳೊಡನೆ, ನಮ್ಮ ವಿರೋಧಿಗಳು ಮತ್ತು ಶತ್ರುಗಳೊಡನೆಯೂ ಕೂಡ ಏಕತೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಅಸಮಂಜಸವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ದೈವೀ ಗುರಿಯು ಅವರ ಗುರಿಯೂ ಕೂಡ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಅಹಂಮನುಷ್ಯತೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಬಾಹ್ಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದಾರಿತಪ್ಪಿ, ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ, ಅಲೆದಾಡುವವರ ಗುರಿಯೂ ಕೂಡ ಅದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಪ್ರತಿರೋಧ ಹಾಗೂ ಸೋಲುಗಳುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಸೇವೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಗೀತೆಯು ಸಮತೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತದಿಂದ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುವ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ; ಸಮತೆಯ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಅದು ಹಾಗಿರುವಾಗ ಗೀತೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ದುರ್ಬಲವಾಗದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತದೆ: ಆತ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಏಕತೆ, ಹೃದಯಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಥಿರವಾದ ವಿಶ್ವಂಭರ ಪ್ರೇಮ, ಸಹಾನುಭೂತಿ ಹಾಗೂ ಕರುಣೆ, ಆದರೆ ಕೈಗಳಿಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ. ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಅವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಕೇವಲ ಈ ಅಥವಾ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲ, ದೈವೀ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕೇಡನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಉದ್ದೇಶವಾದ ಮನುಷ್ಯರ ಪ್ರಗತಿಪರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ಹಾಗೂ ಮುಕ್ತಿ, ಎಲ್ಲ ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದು ಇದೆಲ್ಲದಕ್ಕಾಗಿ ಇದೆ.

ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಏಕತೆ, ಎಲ್ಲ ಸತ್ತೆಗಳೊಡನೆ ಏಕತೆ, ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲೂ ಸನಾತನ ಏಕತೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಜನರನ್ನು ಆ ಏಕತೆಯತ್ತ ಸಾಗುವಂತೆ ಮೇಲೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಇವೆಲ್ಲ ಗೀತೆಯ ಬೋಧನೆಯಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದು ಬರುವ ಜೀವನದ ನಿಯಮದ ರೂಪದಲ್ಲಿವೆ. ಇವುಗಳಿಗಿಂತ ಬೇರಾವುದೂ ಶ್ರೇಷ್ಠತರ, ಹೆಚ್ಚು ವಿಶಾಲ ಹಾಗೂ ಗಾಢವಾದದ್ದಾಗಿ ಇರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವತಃ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಈ ಏಕತೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವುದು, ಆ ಏಕತೆಯನ್ನು ತಲುಪಲು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಭಗವಂತನ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾಡುವುದು, ಮತ್ತು ಇಂತಿಂತಹ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡು ಎಂದು ಆದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನೆರೆವೇರಿಸು-

ವಂತೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು: "ಕೃತ್ಸ್ನ ಕರ್ಮಕೃತ್ ಸರ್ವಕರ್ಮಾಣಿ ಚೋಷಯನ್" ದೈವೀಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ, ಹೆಚ್ಚು ಉದಾರವಾದ ನಿಯಮವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಏಕತೆ ನಮ್ಮ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದ ರಹಸ್ಯ ಗುರಿ ಮತ್ತು ಮನುಕುಲದ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಅಂತಿಮ ಸಂಕಲ್ಪ. ಭಗವಂತನನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ 'ಸರ್ವೇಷು, ಸರ್ವತ್ರ' ನೋಡಲು ಒಮ್ಮೆ ಮನುಷ್ಯರು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು, ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಮೇಲ್ಗಡೆ ಹೊರಳಿಸಿದಾಗ, ತಾವು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಅವನಲ್ಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡಾಗ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿಭಜಿಸುವ ಈ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವ ಕೇವಲ ಸೆರೆಮನೆಯ ಒಂದು ಗೊಡೆಯಾಗಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಅವರು ಮುರಿದು ಹಾಕಬೇಕಾದಾಗ ಇಲ್ಲವೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಶಿಶುವಿಹಾರದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ದಾಟಿ ಅವರು ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದಾಗ ಮನುಕುಲ ಈಗ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಅರಸುತ್ತಿರುವ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಗುರಿ ಹಾಗೂ ಸಂಕಲ್ಪಗಳತ್ತ ಹೊರಳಬೇಕು, ಮೇಲ್ಗಡೆಗಿರುವ, ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿರುವ, ಹಾಗೂ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಏಕವಾಗುವುದು ಮುಕ್ತಿಯ ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ರಹಸ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು.

*

ವಾರ್ತಾಪತ್ರ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸಂಕೀರ್ಣ ಟ್ರಸ್ಟ್, ಜಿ.ಪಿ. ನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸಂಕೀರ್ಣ ಟ್ರಸ್ಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು ವತಿಯಿಂದ ಜನವರಿ 1, 2011ರಂದು ಹೊಸ ವರ್ಷ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥಾಪಕರ ದಿನಾಚರಣೆಯನ್ನು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 7.00 ರಿಂದ 7.30ರ ವರೆಗೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ ದಿನದ ಸಂದೇಶ ಪತ್ರವನ್ನು ವಿತರಿಸಲಾಯಿತು. 11.30 ರಿಂದ 12.00ರ ವರೆಗೆ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರ ಅಭಿನಂದನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಜರುಗಿತು. ಹಿರಿಯ ಸಾಧಕರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸಂಕೀರ್ಣ ಹಾಗೂ ಮೀರಾಂಬಿಕ ಶಾಲೆಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದವರು ಭಾಗವಹಿಸಿದರು.

ದಿನಾಂಕ 01.01.2011 ಮತ್ತು 02.01.2011 ರಂದು ಸಂಜೆ 6.00 ರಿಂದ 7.30ರ ವರೆಗೆ "ಜರ್ನಿ ಟು ದ ಲೈಫ್ ಡಿವೈನ್" (ಭಾಗ - 1 ಮತ್ತು ಭಾಗ - 2)ರ ಚಿತ್ರ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಯಿತು.

*

ಕರ್ನಾಟಕದ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಧನಸಹಾಯ

ವಿಷಯ: ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ಸ್ಥಾನಿಕ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ಪ್ರಾಂತ ಸಮಿತಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ವತಿಯಿಂದ ನೀಡುವ ಧನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕುರಿತು.

1. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕೇಂದ್ರಗಳಿಂದ ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ಬಂದ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ, ಕರ್ನಾಟಕ, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರ ವತಿಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಧನಸಹಾಯವನ್ನು ಮುದ್ರಿತ-ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳು, ಕ್ಯಾಸೆಟ್‌ಗಳು ಹಾಗೂ ಅಗರಬತ್ತಿ ಮುಂತಾದ ಆಶ್ರಮ ನಿರ್ಮಿತ ವಸ್ತುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೀಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ ಸಮಿತಿಯ ಸಂಯೋಜಕರಾದ ಶ್ರೀ. ವಿ. ಬಿ. ಬತ್ತಿಕೊಪ್ಪದ ಇವರ ಮೂಲಕ ನೀಡಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರಗಳು ತಮ್ಮ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಧನಸಹಾಯದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಯೋಜಕರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಕೂಡಲೆ ಅಗತ್ಯ ಮೊತ್ತದ ದುಪ್ಪಟ್ಟು ಬೆಲೆಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ, ಕರ್ನಾಟಕದ ವತಿಯಿಂದ ಸಂಯೋಜಕರು ಪೂರೈಸುತ್ತಾರೆ. ಅತೀ ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ 30 ದಿನಗಳೊಳಗಾಗಿ ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೇಂದ್ರದ ವತಿಯಿಂದ ಬೇಕಾದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಶೇ.50%ರಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಧನಸಹಾಯವೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉಳಿದ ಶೇ.50%ರಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಪ್ರಾಂತ ಸಮಿತಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರಿಗೆ ಕೂಡಲೆ ಡಿ.ಡಿ. ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುವುದಾಗಬೇಕು.

ತಮಗೆ ಅಗತ್ಯವೆನಿಸುವ ಇನ್ನಿತರ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಜಕರು ಭೇಟಿ-ಯಾದಾಗ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಈ ಸದವಕಾಶದ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಗುರುಬಂಧುಗಳು ಸದುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಮೂಲಕ ವಿನಂತಿಸಲಾಗಿದೆ.

2. ದಿನಾಂಕ 22, 23 ಫೆಬ್ರವರಿ 2004 ರಂದು ಪಾಂಡಿಚೆರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ, ಕರ್ನಾಟಕದ ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿಯ ಸ್ಥಾನಿಕ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಜನಸಂಖ್ಯೆ 10,000ಕ್ಕೆ ಮೀರದಿರುವ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಅಂತಹ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿತಿಂಗಳೂ ಸಂಬಳ ನೀಡಲು 500/-ರೂ. ಗಳ ಧನಸಹಾಯವನ್ನು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ಪ್ರಾಂತ ಸಮಿತಿ, ಕರ್ನಾಟಕದ ವತಿಯಿಂದ ನೀಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಧನಸಹಾಯ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಮೊದಲನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ಸ್ಥಾನಿಕ ಕೇಂದ್ರ ಗರಗ್ ವತಿಯಿಂದ 3 ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಗರಗ್, ಮಮ್ಮಿಗಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಉಡಿಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ತೆರೆದು ಈ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಎಲ್ಲ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಈ ಸದವಕಾಶದ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಮಾತಾರವಿಂದರ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಲು ಕೋರಲಾಗಿದೆ.

ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಉಳಿದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಬತ್ತಿಕೊಪ್ಪದ, ಸಂಯೋಜಕರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ಪ್ರಾಂತ ಸಮಿತಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ಇವರು ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದಾಗ ಅವರಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಇಂತಿ ತಮ್ಮ ಗುರು-ಬಂಧು

ಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷರು

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ಪ್ರಾಂತ ಸಮಿತಿ, ಕರ್ನಾಟಕ

REVISION OF THE SOCIETY'S MEMBERSHIP FEES IN INDIA

With effect from 1st April, 2009

Sl.No.	Membership Category	Amount in Rs.
1.	Member with Magazine For One Year For Three Years For Five Years	150 440 730
2.	Donor Member For 10 Years	3000
3.	Contributing Member For One Year	300
4.	Contributing Donor Member For 15 Years	10,000